

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Moniky Křikavové a přísedících Mgr. Radky Šimkové a Ireny Veselé v hlavním líčení konaném dne 13. června 2017 v Praze **takto**:

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obžalovaný:

L. G. C. J.,

nar. xxx v xxx, , designer, státní příslušník Kostarické republiky, v České republice bytem xxx,

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 7. listopadu 2016 sp. zn. 1 KZV 164/2016, podané u Městského soudu v Praze dne 14. listopadu 2016, která mu kladla za vinu, že

dne 2. července 2016 v xxx, v prostorách xxx poté, co v přesně nezjištěnou dobu v časovém rozmezí od 08:12 hodin do 12:01 hodin měl s poškozenou B. M., nar. xxx, opakovaný dobrovolný pohlavní styk, se poškozená B. M. rozhodla někdy kolem 12:01 hodin z ateliéru odejít pryč, začala si oblékat své spodní prádlo, v čem jí měl bránit tím, že se jí měl snažit svléci již oblečené kalhotky, poškozená si je měla opětovně natahovala zpět a měla mu říkat, že již chce jít pryč a že už dále nechce, obžalovaný na ni měl naléhat, že ještě jednou, a následně jí měl povalit na pohovku tím způsobem, že měla ležet na břiše s hrudníkem přitlačeným na opěrku pohovky, což jí velmi bolelo, stále mu měla opakovat, že již ne, plakat a bránit se mu i kopy nohou, následně měl poškozenou přetočit do polohy na záda, přitlačit jí nohy tak, že měla svá kolena u své hlavy a byla zafixována v jakési kolébce, zároveň měl její krk přitlačit na opěradlo pohovky, což jí mělo způsobovat velmi nepříjemnou bolest, kdy v této poloze se poškozená již nedokázala více aktivně bránit, pouze měla plakat a opakovat,

že ji to bolí a ať přestane, obžalovaný přes tento aktivní odpor měl na poškozené vykonat v obou polohách opakovaný vaginální a anální pohlavní styk, a dále měl poškozenou v průběhu styku přinutit, aby mu provedla felaci penisu, poškozené se následně mělo podařit opustit ateliér teprve, až když se obžalovaný uspokojil, dojít na tramvajovou zastávku xxx, odkud v čase 14:53 hodin telefonovala svojí kamarádce, přičemž v důsledku popsaneho jednání obžalovaného se u poškozené B. M. měla rozvinout posttraumatická stresová porucha, projevující se úzkostnými a depresivními obtížemi, recidivujícími panickými atakami, agorafobií, vyhýbavým chováním, obavami z návštěvy místa, kde k inkriminované události mělo dojít, známkami zvýšené psychické citlivosti, zesílenou úlekovou reakcí, poruchami spánku, pocitu vyčerpanosti, otupění a zároveň podrážděnosti, sníženou schopností soustředění a rozhodování, kdy tyto obtíže dosahují až střední intenzity, mají dopad na fungování poškozené v běžném životě, a to ve sféře osobní, pracovní i sociální, a uvedená duševní porucha může zanechat i trvalé následky ve formě přetrvávajících změn osobnosti po traumatizující, extrémně stresující události, přičemž takovou poruchu lze považovat za těžkou újmu na zdraví, čímž měl spáchat zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se **poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se **poškozená B. M.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se **poškozená Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti České republiky**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění

Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala u Městského soudu v Praze dne 14. listopadu 2016 obžalobu na obžalovaného L. G. C. J. pro skutek, že dne 2. července 2016, v xxx, v prostorách xxx domu, poté, co v přesně nezjištěnou dobu v časovém rozmezí od 08:12 hodin do 12:01 hodin měl s poškozenou B. M., nar. xxx, dobrovolný pohlavní styk, se poškozená B. M. rozhodla někdy kolem 12:01 hodin z ateliéru odejít pryč, začala si oblékat své spodní prádlo, v čem jí bránil tím, že se jí snažil svléci již oblečené kalhotky, poškozená si je opětovně natahovala zpět a říkala mu, že již chce jít pryč a že už dále nechce, obviněný na ni naléhal, že ještě jednou, a následně ji povalil na pohovku tím způsobem, že ležela na břiše s hrudníkem přitlačeným na opěrku pohovky, což jí velmi bolelo, stále mu opakovala, že již ne, plakala a bránila se mu i kopy nohou, následně poškozenou přetočil do polohy na záda, přitlačil jí nohy tak, že měla svá kolena u své hlavy, a byla zafixována v jakési kolébce, zároveň její krk přitlačil na opěradlo pohovky, což jí způsobovalo velmi nepříjemnou bolest, kdy v této poloze se poškozená již nedokázala více aktivně bránit, pouze plakala a opakovala, že ji to bolí a ať přestane, obviněný přes tento aktivní odpor na poškozené vykonal v obou polohách opakovaný vaginální a anální pohlavní styk, a dále poškozenou v průběhu styku přinutil, aby mu provedla felaci penisu, poškozené se následně podařilo opustit ateliér teprve, až když se obviněný uspokojil, došla na tramvajovou

zastávku xxx, odkud v čase 14:53 hod. telefonovala svojí kamarádce, přičemž v důsledku popsaného jednání obviněného se u poškozené B. M. rozvinula posttraumatická stresová porucha, projevující se úzkostnými a depresivními obtížemi, recidivujícími panickými atakami, agorafobií, vyhybavým chováním, obavami z návštěvy místa, kde k inkriminované události došlo, známkami zvýšené psychické citlivosti, zesílenou úlekovou reakcí, poruchami spánku, pocity vyčerpanosti, otupění a zároveň podrážděnosti, sníženou schopností soustředění a rozhodování, kdy tyto obtíže dosahují až střední intenzity, mají dopad na fungování poškozené v běžném životě, a to ve sféře osobní, pracovní i sociální, a uvedená duševní porucha může zanechat i trvalé následky ve formě přetrvávajících změn osobnosti po traumatizující, extrémně stresující události, přičemž takovou poruchu lze považovat za těžkou újmu na zdraví, který právně kvalifikovala jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

Obžalovaný L. G. C. J. u hlavního líčení ke své osobě vypověděl, že proti jeho osobě není vedeno žádné jiné trestní stíhání a že je povoláním umělec – malíř.

K věci uvedl, že šel do Xxx, ve které vystavoval své obrazy. Byl tam se svojí přítelkyní V. a přáteli. Jednalo se o poslední den výstavy. V xxx se pořádala i koncert jeho přátel. Popíjeli po celou dobu. Poškozená za ním několikrát přišla, začali se spolu bavit. To bylo poprvé, co potkal poškozenou. Dotazovala se na něho jeho přítel, kdo obžalovaný je, co dělá. Poškozené nijak nenaznačoval, že by o ni měl zájem, byl tam se svojí přítelkyní V. K., o níž poškozená věděla. Na poškozenou nesahal ani ji nepolíbil. Nenaznačoval žádný úmysl být s poškozenou. Potom spolu začali mluvit o rakvi, kterou si pořídil. Poškozená se vyjádřila, že by v ní chtěla spát. Popíjeli spolu až do rána do 9. hodiny, kdy v Xxx zůstal obžalovaný, jeho přítelkyně, která je sestra jednoho z majitelů klubu, poškozená, majitel klubu a jeho přítelkyně M. J.. Ke konci kamarádi odešli a v Xxx zůstal obžalovaný se svojí přítelkyní, barman se svojí přítelkyní a poškozená. Jeho přítelkyně V. odešla z Xxx dříve.

V Xxx požili kokain. Poškozená chtěla počkat, až odejdou lidi z baru, potom dala lajnu na poličku, pozvali i barmana, potom si všichni dali jednu lajnu.

Obžalovaný připustil, že příležitostně požil drogu. Běžně sportoval, během dne nepil, moc nekouřil.

Obžalovaný poškozené sdělil, že bude malovat, a ona se ho zeptala, zda se k němu může připojit, s tím obžalovaný neměl problém. Nikdy nehleděl na poškozenou jako na objekt, se kterým by chtěl mít sex. Bral to jako přátelskou věc.

Poté s poškozenou odjel tramvají do jeho bytu. Obžalovaný však upozornil, že jí nikdy k sobě nepozval. Obžalovaný poškozené řekl, že by chtěl malovat, proto šel do ateliéru. Ona chtěla zůstat, aby viděla tu rakev. Rakev byla socha v pokoji obžalovaného, ale obžalovaný nechtěl, aby poškozená do jeho pokoje šla, neměl to v plánu, chtěl v té chvíli malovat bez vedlejších úmyslů.

Dveře od ateliéru zůstaly otevřené, protože je nebylo možné uzavřít kvůli nataženému elektrickému kabelu do zásuvky na chodbě domu. Zevnitř dveří domu nebyl zámek, proto k nim neměl ani klíče, zvenku se otvíraly na kód. V dotčený den tam uklízeli dělníci, a to i před jeho ateliérem, proto byly dveře dokonce otevřené dokořán.

V ateliéru se obžalovaný svléknul, než začal malovat, neboť si nechtěl umazat oblečení a jako umělec maluje svými rukama, což je pro něho velice důležité, aby navodil kontakt mezi sebou a médiem.

V ateliéru přitom všem dále s poškozenou popíjeli. Během tohoto časového údobí se poškozené nedotýkal, ani jí nelíbal.

Poté se poškozená svlékla a začala mu tancovat před obrazem, na kterém pracoval, tak, aby už dál na něm nemohl pokračovat. Říkala mu, že je tanečnice. Začala na sebe malovat barvy a přitom se fotografovala. Obžalovaný si šel lehnout na gauč, který měl v ateliéru, díval se na

ni, jak tancuje a maluje na sebe. Přitom pil pivo. Poškozená se k němu přiblížila a začala s orálním sexem. Do této chvíle na ni ani nesáhnul.

Během svého výslechu u hlavního líčení sděloval, že svoji přítelkyni rád a že to byla jeho chyba, že to neměl nechat zajít tak daleko, byl však opilý.

Obžalovaný dále uvedl, že s poškozenou začali mít sex. Poškozená ho vedla, jak na ní má sahat, jak ji má masturbovat. Opakovaně spolu souložili. Poté obžalovaný usnul.

Za celou dobu mu poškozená ani jednou neřekla, že by měla strach, ani to nenaznačila, poškozená jenom tancovala, popíjela, malovala na sebe.

Když spolu souložili, poškozená se nebála mu říct, jaké věci přitom chce, jak ji má masturbovat.

Po nějakém čase se obžalovaný vzbudil, poškozená se několik metrů od něj oblékala. Oslovil jí. Poté pokračovali v sexu. Neplakala. Měla svoje oblečení, spodní prádlo. Nikdy jí nenutil. Nikdy z ní nic násilně nesundával. Obžalovaný odkázal i na fotografie oblečení poškozené, že nebylo poškozené, roztrhané, zničené, že bylo v dobrém stavu.

Opakovaně spolu souložili. Měnili přitom pozice. Nikdy však poškozená přitom nebrečela. Nesnažila se s ním prát.

Potom obžalovaná řekla, že je jí to nepříjemné, a to byla ta chvíle, kdy přestal. Omluvil se jí za to, že to bylo nepříjemné. Poškozená působila klidně, dooblékla se. Požádala ho, aby ji pomohl najít ztracenou naušnici. Obžalovaný došel pro baterku a naušnici našel. Poškozená si ji vzala. Všechno probíhalo normálním způsobem. Nepokoušel se ji vyhodit. Nabídnul ji svoji pomoc, kdyby něco potřebovala.

Vyšli společně ven, poškozená šla jako první, dveře byly otevřené. Venku se jí zeptal, zda je v pořádku, odpověděla mu, že ano, neplakala.

Trochu popošla ven z domu a pak se obžalovaného zeptala, zda by jí neporadil, jak se dostane na stanici metra xxx. Ukázal jí cestu. Zeptal se jí, zda něco nepotřebuje, nepotřebovala. Rozloučila se a odešla.

Obžalovaný dále uvedl, že před dveřmi jeho domu byly vždycky policisté, protože naproti domu je rezidence Velvyslanectví Spojených států. Z čehož obžalovaný dovodil, že, kdyby poškozené něco vadilo, mohla se na ně obrátit.

Po odchodu poškozené se obžalovaný vrátil do ateliéru, vytáhnul elektrický kabel, zavřel ateliér a šel do bytu v domě (ve stejném domě, kde se nacházel ateliér), kde potkal svoji spoubydlící. Osprchoval se, povídali si a pak šel spát.

O několik dní později, když pracoval na svém počítači, za ním přišli policisté. Pozval je do bytu, než se obléknul. Převyprávěl jim celou událost jako u hlavního líčení. Pozval je do svého ateliéru bez jakéhokoliv soudního příkazu. Požádal je, aby zajistili kamerové záznamy. V ateliéru nebyly žádné znaky toho, že by tam došlo k nějakému násilí nebo rvačce. Od té doby, co tam byl s poškozenou, do ateliéru nikdo nepřišel. Po celou dobu trestního řízení obžalovaný plně spolupracoval. Pokud odjel mimo Českou republiku, nahlásil to na Policii.

Obžalovaný poškozenou nikdy nevzal do ateliéru s úmyslem mít s ní sex. Nechtěl s ní být v blízkosti své postele, nechtěl s ní být ani ve svém pokoji. Nikdy předtím se v podobné situaci nenacházel, žádným způsobem ji neublížil. Obžalovaný uvedl, že to byla jeho chyba, že spolu měli sex, opakoval, že měl a má rád svoji přítelkyni, že jí pomáhal všemi způsoby se školou, s jejími kolegy. Nikdy neměl špatný vztah s bývalými přítelkyněmi. Všechny by chtěly podat svědeckou výpověď.

Obžalovaný ke své osobě uvedl, že není člověk, který by měl potřebu, někoho znásilnit, nemá takovou povahu. Měl pravidelný sex se svojí přítelkyní. Žádné jiné potřeby neměl. Domníval se, že je dobrý člověk, pomáhal vždy lidem, učil děti umění.

Po čase od hodně lidí zjistil, že poškozená chodila ven na párty, i když říkala, že nemůže, vyprávěla o události každému, říkala jim, že ji znásilnil, že je špatný člověk. Dozvěděl se, že

poškozená řekla jeho kamarádce M. (J.), že se cítí špatně, že potřebuje nějaké vzrušení, a z tohoto důvodu chtěla potkat obžalovaného a jít s ním.

Obžalovaný dále uvedl, že mu bylo vyhrožováno, když šel se svojí přítelkyní do baru na xxx. Kamarád poškozené mu řekl, že ho zmlátí a zabije, pokud bude shledán nevinným, že si to vezme do vlastních rukou. Byli přítom svědci. Obžalovanému se nepodařilo zjistit, kdo to byl. Obžalovaný ke své sexualitě uvedl, že je pravdou, že má rád sex, rád si ho užívá, ale nikdy by nikoho k němu nenutil. Domnívá se, že sex je pěkný, ale musí být oboustranný. Když jeho partnerka prohlásí, že jí to je nepříjemné, přestane.

Se svojí současnou přítelkyní V. K. byl asi rok. Většinu času byli spolu, buď v Praze nebo v Brně, kde ona studuje. Oba dva mají klíče od bytu. Svoji přítelkyni miloval a v jejich vztahu byl monogamní. V dotčenou noc s ním byla v Xxx, odešla dřív, asi kolem 2.-3. hodiny ranní. Neodešli spolu, protože se jednalo o vernisáž obžalovaného, byla to jeho oslava, jeho přátelé tam hráli. Ve vztahu si s V. věřili. V. odešla do bytu obžalovaného přespat. Obžalovaný připustil, že si mohl s V. zavolat v dotčenou dobu, kdy mu asi sdělila, že pojedje ke své mamince. V tu dobu byl obžalovaný stále v Xxx. Potkali se až večer.

K dotazům dále obžalovaný uvedl, že měl jiné četné sexuální vztahy v době, kdy neměl stálý vztah. Možná by se označil za člověka promiskuitního, má ženy rád. Ve stávajícím vztahu se jednalo o ojedinelou situaci, kdy byl své přítelkyni nevěrný. Pokud chce sex, tak ho preferuje ve svém pokoji, ateliér měl na práci, ateliér nepovažuje za moc příjemné místo pro sex. Nechodil do ateliéru, aby tam měl sex.

Při svých sexuálních vztazích občas kondom použil, občas ne, v dotčeném případě ho nepoužil, nebyl na to připravený. Ani na to nepřišla řeč. Poškozená o žádné ochraně nemluvila.

Na další dotazy obžalovaný odpověděl, že v dotčeném případě byl opilý, popíjeli až do 8. hodiny ranní. Pili pivo, měli několik panáků. Přesto si obžalovaný vzpomínal na všechno velmi dobře, věděl o sobě, věděl, co dělal. Poškozená také pila, ale obžalovaný nebyl schopen určit množství alkoholu, které vypila. V ateliéru vypili pár piv.

Po celou dobu obžalovaný s poškozenou komunikovali v anglickém jazyce.

K detailnímu rozebrání souložení s poškozenou obžalovaný uvedl, že ležel nahý na gauči, poškozená tancovala, přítom se na ní díval, poté k němu přišla a začala s orálním sexem. Potom se na něho posadila a pokračovali v sexu. Poté ji uspokojil i on orálním sexem. Seděla na gauči, měla nohy na jeho ramenech, držela ho za vlasy a potom si ho přitahovala ke své vagíně. Jak jí dělal orální sex, poškozená křičela, jak to má dělat, že to má dělat silněji. Potom mu vysvětlila, jakým způsobem ji má strkat svůj prst do jejího análního otvoru. Chtěla po něm, aby jí masturboval. Pro obžalovaného to bylo neobvyklé, takovým způsobem sex nemíval. Poté znovu měli sex a nakonec obžalovaný usnul. Když se po čase vzbudil, poškozená si oblékala kalhotky. Obžalovaný nepocíťoval z její strany žádný náznak strachu. Ani mu nic v tom smyslu neřekla. Měli spolu sex bez jakékoliv rvačky. Šli poté na gauč, poškozená měla kalhotky na sobě. Obžalovaný poté předvedl klek na gauči, obličím k zádové opěrce, poškozená se o zádovou opěrku držela. Obžalovaný byl za ní. Držel ji za ramena a boky. Potom změnili pozici. Chtěl po ní orální sex, ale to ona nechtěla nebo už nemohli. Změnili znovu pozici, kdy si poškozená lehla zády na gauč, nohy měla nahoře na prsou obžalovaného. Neplakala. To byla ta chvíle, kdy mu řekla, že je jí to nepříjemné, tak obžalovaný přestal. Nikdy ji nenutil, nikdy se s ním neprala.

Obžalovaný uvedl, že neměl nikdy rád násilí při sexu, rád si sex užíval a chtěl, aby si to užívala i jeho partnerka. Měl rád orální sex i vaginální, ale s análním neměl velké zkušenosti, protože ho nepreferoval. Obžalovaný se popsal jako velice čistotný člověk. Anální sex mu nepřišel příliš hygienický. Anální sex navrhla poškozená.

Obžalovaný se dále vyjádřil k fyzické zdatnosti poškozené, která byla tanečnice, fyzicky vytrénovaná, že by měla rovnou šanci ho přeprat, když obžalovaný byl téměř stejné výšky.

K nahosti při malování obžalovaný uvedl, že takto maloval i před svými přáteli a že při malování spolupracuje i s nahými modelkami, které chtěly u hlavního líčení také vypovídat. K nahým modelkám se choval profesionálně, nikdy na žádnou nešahal, když měli přestávku, například na vykouření cigarety, přinesl jim oblečení.

Po zahájení úkonů v přípravném řízení obžalovaný získal informace o poškozené od své kamarádky M. (J.), se kterou poškozená mluvila o dotčené věci, řekla jí, že je obžalovaný špatný kluk. M. J. znala obžalovaného velice dobře, jednou se ji obžalovaný snažil políbit, chtěl s ní mít sex, ale ona ho odmítla, k ničemu ji však nenutil. M. J. obžalovanému dále řekla, že se poškozená bojí chodit ven, protože v barech, kde o obžalovaném špatně mluvila, se opíjela, a dokonce byla i v cizině, na Facebook poté dávala fotografie, na kterých vypadala velice šťastně, oslavovala. Ještě mu řekla, že poškozená mu dělá zle u mnoha lidí, že se poškozená vypyťovala lidí, kdo by podal svědeckou výpověď, ale hodně lidí jí to odmítlo, protože věděli o tom, že poškozená je problematická. Obžalovanému bylo sděleno, že několik vztahů poškozené skončilo špatně, což mu sdělila jedna osoba, kterou by uvedl jen za předpokladu, že by chtěla vypovídat, a dále barman z xxx Matěj, který byl přítomný u vyhrožování obžalovanému. O tom se dozvěděla i M. J., když o dotčené věci poškozená vyprávěla ostatním lidem.

Do domu vedou jedny dveře, zvenčí na kód, zvnitřku neuzamčené. Do ateliéru vedou dvoje dveře, jedny bílý a druhý se zámkem. Když je odemkne, položí klíče na stůl a natáhne elektrický kabel na chodbu domu. Kabel tím brání uzavření dveří, jinak by se kabel zničil. V domě nebyl kamerový systém. V ateliéru měl předtím sex pouze se svými partnerkami, ale není to příjemné místo pro sex, a hlavně je to otevřený prostor.

Obžalovaný dále uvedl, že v ateliéru nebyla tekoucí voda. Přístup k vodě měl venku na zahradě, i z tohoto důvodu nechával dveře otevřené. V dotčenou dobu nepoužil ani jeden z nich toaletu.

K dotazu, jak si vysvětluje modřiny na těle poškozené, obžalovaný uvedl, že to bylo z její strany, chtěla, aby jí udělal silný orální sex. Avšak takto silnější nebylo pro obžalovaného normální. Nebylo to pro něho nepříjemné, jen podivné. Obžalovaný se domníval, že to záleží na kůži, že je možné velice lehce způsobit někomu modřinu. Dokonce poškozená měla na Facebooku fotky, na kterých měla modřiny, které nezpůsobil.

Soud se k výpovědi obžalovaného pokusil **zajistit kamerový záznam z rezidence Velvyslanectví Spojených států**, avšak mu bylo sděleno, že kamerové záznamy se neukládají po tak dlouhou dobu, že nebyli předtím ani vyzváni k jejich uchování, a že kamerový systém nezachycuje jiné prostory než prostory rezidence.

Z výpovědi **poškozené B. M.** u hlavního líčení soud zjistil, že v dotčený večer byla na oslavě narozenin kamarádů v xxx, což je kulturní centrum v xxx. Byla tam až do rána. Obžalovaného do té doby neznala, až tam se spolu začali bavit, dobře si rozuměli. Ptala se na něho kamarádky, ta odvětila, že je v pohodě, že je s ním legrace. Poškozená se s obžalovaným bavila normálně jako s kamarádem. Přiznala, že se hodně opili, a když už všichni odešli, zůstali tam ve čtyřech, ona, obžalovaný, barman a jeho přítelkyně. S obžalovaným se bavila o umění, protože oba dva jsou umělci. Obžalovaný byl výtvarník. Nabídnul jí, zda by se nechtěla přijít podívat k němu do ateliéru. Poškozená si sama pro sebe říkala, proč ne. Poté si poškozená vybavila, že si dali panáky, byla hodně opilá.

Nepamatovala si cestu do ateliéru. Ateliér popsala jako diskrétní prostor. Od té chvíle si už pamatovala jen útržky. Obžalovaný maloval obraz. Když se na něj podívala, zjistila, že je nahý. Nejdříve se nad tím pozastavila, ale potom si řekla, že je to „umění a sranda“. Nějak se potom k němu přidala.

Poškozená se také svlékla. Pamatovala si, že obžalovaný jí řekl, že se musí také svléknout, aby se neumazala od barev. Poškozená si už nepamatovala, jakým způsobem se svlékla. Měla „okno“. Byla to zábava, vše bylo v pohodě.

Pak se poškozená probírala, uvědomila si, že tam nechce být, že by měla odejít. Začala se oblékat, což si pamatovala. Předtím spolu zřejmě spali. Poškozená nepotvrdila, že by to předtím bylo nedobrovolné. Pak řekla dost, že odejde, obžalovaný na ní zatlačil, že ještě ne, že budou spolu spát znovu. Přetahovali se, pak jí povalil na pohovku, což bylo pro poškozenou dost nepříjemná pozice, tlačilo jí to do hrudníku. Obžalovaný pokračoval v sexuálním styku. Říkala, že se jí to nelíbí, že chce pryč. Pak ji obžalovaný převálil ještě do další polohy, bolelo jí to, bránila se. Nemlátil jí, ale držel ji silou. Říkala, ať přestane, že jí to bolí.

Poté se poškozená vyjadřovala k doplňujícím otázkám. Poškozená si již nepamatovala, v kolik a s kým přišla do Xxx, kde byli i cizí lidé, nejenom její kamarádi. Obžalovaného poprvé poznala až tam. Začala se s ním bavit až později, kdy už tam tolik lidí nebylo. Poškozená pila především vodu, pila i pivo, v jakém množství který alkohol už si nepamatovala. Poškozená potvrdila, že vypila víc, než běžně pila. Co pil obžalovaný, už poškozená nevěděla. Podle slov poškozené byl obžalovaný spíš rozjařený.

Ke své zkušenosti s alkoholem poškozená dále uvedla, že ze začátku se jí stávalo, že se opila, ale jinak toho vydržela vypít docela dost. Neměla to však ráda, když jí z toho bylo špatně. Věděla už, kdy má přestat pít.

Poškozená přiznala, že v průběhu noci požila i drogu, to také dle svých slov přehnal, což se jí běžně nestávalo. Už měla zkušenosti s kokainem a extází. Požívala drogy příležitostně.

Poškozená uvedla, že se domnívala, že obžalovaný také požil kokain, ale podle jejich slov to nepřeháněli, byli spíše pod vlivem alkoholu.

Před odchodem z Xxx si poškozená povídala s A. V. o tom, že půjde do ateliéru obžalovaného. V. byla naštvaná, že na ni kamarádi nepočkali a odešli bez ní. Potom jí poškozená ještě napsala zprávu na mobilu, zda nechce jít s nimi do ateliéru. Zda jí odepsala, si už poškozená nevybavila.

S obžalovaným potom odešla z Xxx do ateliéru dobrovolně. Výslovně se jí zeptal, zda s ním nepůjde do ateliéru. Rozhodně s ním nešla za účelem se s ním vyspat. Měla zkušenosti s tím, že když byl večírek kamarádů, tak se většinou přesunuli k někomu do bytu a pokračovali dál. Něco takového i v dotčený den očekávala. Možná se s obžalovaným bavila o nějakém jeho díle, že se na něj půjdou podívat do ateliéru.

O přítelkyni obžalovaného poškozená nic nevěděla. V té době poškozená chodila s J G.

Do ateliéru přišli ráno kolem 8. hodiny. Byl potměšlý, nebylo tam moc světla. Příchod do ateliéru si poškozená už nepamatovala.

K doplňujícím dotazům podrobněji rozvedla detaily nedobrovolného styku.

Obžalovaný maloval obraz a byl přitom nahý. Poškozená také chtěla malovat. Obžalovaný jí řekl, že se má svléknout. K tomu byla poškozené přečtena její výpověď v přípravném řízení, kde uváděla, že obžalovaný maloval obraz nahý a řekl jí, že se musí svléknout, aby se neumazala, svlékla se tedy do spodního prádla, ale obžalovaný jí řekl, že musí do naha, což jí přilo divné, ale popravdě řečeno si už nepamatovala, zda se svlékla sama či s jeho pomocí, avšak v tomto neviděla problém.

První intimní styk s obžalovaným si už poškozená nepamatovala. Poškozená uvedla, že byli na pohovce, přetahovali se o její kalhotky, povalil jí na opěradlo pohovky. Nejdřív k ní byl

zezadu, potom ji převalil a ležela tak, že měla opěradlo zaryté u krku a byla zabalená do klubička. Držel jí silou a ona brečela, ať přestane, že jí to bolí. Snažila se vyprostit, kopala, ale neměla sílu. Teprve až on skončil, dostala se z toho. Pozice pro ni byly nepříjemné. Sebrala si věci, že uteče. Pobíhala tam a sbírala si své věci. Poškozená připustila, že mohla v ateliéru ztratit naušnici a že jí obžalovaný pomáhal najít. Poté, co vše skončilo, šel jí otevřít dveře a omlouval se jí. Vyběhla chodbičkou ke dveřím. Pak si uvědomila, že je zamčeno. On za ní vyběhnul, odemknul jí a vyprovodil ji přede dveře ven z domu. Omlouval se jí, takže měla pocit, že si uvědomil, že to přehnal. Žádné policisty před domem nepostřehla.

Na doplňující dotaz poškozená uvedla, že tam byly dveře dolů a potom dveře ven, dveře jí obžalovaný otevíral. Zda byly dveře zamknuté, si už poškozená nebyla jistá, měla za to, že byly zamčené dveře do domu.

Poškozené byla přečtena výpověď z přípravného řízení, kde uvedla: „*Pak on evidentně dokonal, co on chtěl, já jsem to už moc nevnímala, snažila jsem se to nevnímat. Vím, že v jeden moment přestal. Tak jsem se sebrala a chtěla jsem jít pryč, že mi je jedno jak, ale že jdu. Oblékla jsem si všechny věci, vzala jsem si vše, co jsem měla, a začala jsem odcházet nějakou chodbičkou tou místností. Ani jsem nevěděla, kam mám jít. On za mnou šel a řekl mi, že mi odemkne. Tak mi odemknul a já vyšla ven. Pustil mě ven.*“ a dále: „*Vzhledem k tomu, že za mnou běžel s tím, že mi šel odemknout, tak asi bylo zamčeno. Nevím.*“ U hlavního líčení k tomu poškozená uvedla, že to bylo možné.

Dále byla poškozené předestřena její výpověď z přípravného řízení, kdy k otázce napořízené fotografie v ateliéru vypověděla: „*Nevím o tom, je to možné, ale v telefonu jsem žádné foto nenašla. Již jsem se dívala, protože se mě policie na to již ptala, zda jsem něco nefotila.*“ U hlavního líčení se k tomu vyjádřila tak, že to byla pravda, bylo to možné, že něco vyfotila, ale už nevěděla.

Poškozené bylo umožněno nahlédnout do fotodokumentace z ohledání místa činu, ke které uvedla, že prostory nepoznává. Poznala obraz obžalovaného, který maloval v té době. Poté poznala i gauč, na kterém se to odehrávalo. Ukázala na chodbičku, o které hovořila, na fotografii č. 20, na které je vyfocen ateliér zvnitřku s otvorem ve zdi, ze kterého vedou schody a jsou tam vidět částečně otevřené dřevěné laťkové dveře.

Když poškozená odcházela z ateliéru, musel jí obžalovaný odemknout, pak se dostala do domu. Na další doplňující dotazy poškozená uvedla, že již neví, zda byla potřeba odemkat, ale obžalovaný jí vyprovodil.

Poškozená z ateliéru odcházela někdy odpoledne kolem 15. hodiny. Psala své kamarádce. Na stanici xxx počkala na tramvaj. Odjela za kamarádkou. Přijela tam, kde byl O. (.), Oliver (...) a M. (N.). Poškozená se chtěla osprchovat. Ptali se jí, co se stalo. Napadlo je to, zeptali se konkrétně, poškozená přikyvovala. Řekla jim, že to nechce nahlásit v žádném případě. O. N. ji přesvědčil, že to není správné, že se to může stát dalšímu, a že on je povinen to nahlásit, když o tom ví. M. s O. N. pak zavolali na policii a vše se začalo řešit.

Poškozená dále rozvedla, jaký to na ní mělo dopad. Nebyla chopna měsíc vyjít z domu. Měla strach. Zvláštní stavy, zatmění před očima. Nemohla spát. Tělesné projevy odezněly po týdnu. Kyčle jí bolely. Měla úzkostné stavy. Vracely se jí věci. Nebyla schopná normálně fungovat. Snažila se uklidnit. Začala chodit na psychoterapie. Na psychiatrii jí předepsali NeuroL, který ale nechtěla brát. Byla to chvilková pomoc, alespoň se vyspala. Po 2 měsících odjela s rodinou do Ameriky, kde měla od toho všeho odstup. Pomohlo jí to. Když se vrátila, bylo to lepší. Ateliéru se vyhýbala, jinak chodila všude. Snažila se pracovat.

Psychoterapeut byl poškozené doporučen policisty. Poškozená přiznala, že v roce 2011 chodila na psychoterapie kvůli trvalým zdravotním potížím. Byla po operaci kvůli gynekologickým potížím.

Šla proto k té stejné psychoterapeutce, která ji doporučila jinou, ale ve stejné budově. Byla to psychologka. Chodila za ní jednou měsíčně.

Poškozená dále uvedla, že proti úzkosti jí v minulosti byl předepsán Neurol, který užívala krátkodobě. Předepsané užívání měla 2krát denně, v lékárně jí však řekli, že se jedná o velkou dávku a že může být návykový, proto si to měla zkusit vzít na noc a podle její reakce, ať to užívá. Během měsíce si to takhle vzala několikrát. Poté asi ještě třikrát. Ještě jí zbylo.

Byly jí doporučovány i jiné anxiolytika/antidepresiva, u kterých ji varovali o možných vedlejších účincích, z čehož měla poškozená dle jejích slov špatný pocit něco takového užívat.

K dotazu uvedla, že se nebála vzít si kokain, protože s ním měla zkušenosti a uměla ho mít pod kontrolou, ale s léky měla první zkušenost, proto je nechtěla brát, viděla totiž, co to s lidmi udělalo.

V době skutku měla poškozená partnera, ale dle jejích slov to nebyl perfektní vztah. Chodili spolu asi 3 měsíce. Partner byl v Brně a ona v Praze, snažili se vidět co nejčastěji.

Ke svým dřívějším vztahům uvedla, že měla dva dlouhodobé, dvouletý a tříletý, a to s J. W. a A. S.. Měla i krátkodobé vztahy. Pro ni osobně byl důležitý vztah s V. K., u kterého si myslela, že by to mělo budoucnost.

Poškozená měla vztah s Janem K.. Po rozchodu zůstali přáteli. Poškozená přiznala, že ten vztah vnímala asi jinak než on. Seznámili se po jejím rozchodu s A. S.. Říkala mu, že řeší bývalý vztah, že na nový vztah nemá, a nebyla schopná tento vztah brát vážně.

Poškozená měla i jednorázové (situační) vztahy, bylo jich dle jejích slov „odhadem třeba 20“. U dočasných vztahů bylo většinou spouštěcím momentem nějaký večírek nebo oslava. Nejednalo se o úplně cizí osoby. U těchto vztahů na otázku ochrany při sexu poškozená uvedla, že to řešila „asi, jak kdy“.

S partnerským životem začala ve svých 18 letech.

K otázce ochrany před pohlavně přenosnými chorobami poškozená uvedla, že kondom nepoužívali vždycky. Poškozená k dalším doplňujícím otázkám uvedla, že dříve užívala antikoncepci, poslední dva roky již jí neužívala.

K dotazům poškozená dále uvedla, že si nemapatovala, že by během jednoho večera se s někým seznámila a hned poté s ním navázala intimní vztah. Většinou ho viděla několikrát.

Poškozená popřela, že by vedle přítele měla sex s náhodnými lidmi. Nikdy nebyla nevěrná. Teď to bylo poprvé.

Před dotčenou událostí poškozená jezdila do ciziny pracovně i nepracovně, jezdila za svojí rodinou do Belgie. Od té události jela přes Belgii do Ameriky. Do ciziny odjela pracovně i na podzim.

K dalším doplňujícím otázkám týkajících se dopadů události na psychický stav, poškozená k agorafobii (strachu z pobytu v otevřeném prostoru) uvedla, že bezprostředně poté události nebyla schopna jít ven, najednou na ni přišel divný pocit. To trvalo asi ten první měsíc. Poté byla stále opatrnější, měla větší strach, než měla dříve, ale už zvládala normálně chodit ven. Toto jí někdy omezovalo, především když měla jít později večer sama, bála se, z tohoto důvodu radši nikam nešla. Při cestování měla tento problém, když tam s ní nikdo nebyl, ale tato situace nenastala.

Ke své osobě poškozená uvedla, že byla tanečnice a choreografka. Pracovala na smlouvu o dílo. Po dotčené události se kvůli poškozené odsunulo natáčení. Nakonec to zvládli. Potvrzení o pracovní neschopnosti se poškozená nenechávala vystavovat. V té době žila z ušetřených peněz. Její měsíční příjem se lišil, záleželo na placených lekcích, 7-8 tisíce Kč byla jistá

částka, to se navyšovalo na základě jednorázových akcí. Kromě pracovních příležitostí zorganizovaných její rodinou žádné jiné pracovní příležitosti neměla.

K otázce provozovaných sexuálních praktík poškozená uvedla, že neprovozuje sadismus – masochismus, cokoliv, přičemž by to mělo bolet a když jí někdo kouše. Poškozená dávala přednost klasickému styku, ale tím nechtěla říci, že by nepraktikovala všechno. Ve vztahu dominantního – submisivního to nebylo jednoznačně určeno. Poškozená k dalším dotazům uvedla, že to, s kým probíhá intimní styk, závisí na jejím rozpoložení i na tom, kdo je ten druhý. Omamné látky jí způsobovaly stav, kdy měla menší zábrany. LSD nezkoušela.

Poškozená se dále vyjadřovala ke stavu intimního styku při požití omamných látek. Poškozená měla menší zábrany. Byla konkrétní osobou.

Poškozená k dalším otázkám uvedla, že v dotčenou dobu s někým komunikovala (přes Facebook, SMS), ale zpětně si to už nevybavila. Psala kamarádovi, který bydlel na Letné, a potom ještě jinému kamarádovi. Fotky, které poškozená pořídila v inkriminovanou dobu, si stáhla do soukromého počítače.

Poškozená potvrdila, že je uživatelem Facebooku, který používá k reklamě své práce. Po události na Facebook vkládala fotografie z Ameriky, neboť to slíbila kamarádům. Dala tam i fotky z premiéry představení v Bruselu. Poškozená připustila, že si na svůj profil dávala i informace z rodinného a osobního života.

Dále poškozená uvedla, že v průběhu roku 2016 měla zranění, na jaře si v rámci lyžování rozsekla pusku, na začátku července si zlomila prsty, rok předtím měla zlomenou ruku. Měla i další podobná zranění, ale ne nijak moc. V posledních třech letech se jí to nahromadilo. Poškozená se nechala testovat na zvýšenou tvorbu modřin, ale testy vyšly negativní. Mast Heparoid jí doporučili po dotčené události, ale nepoužívala to.

Po události, v mezidobí od července do hlavního líčení, poškozená navázala nové intimní vztahy s muži. Poškozená uvedla, že to bylo asi třikrát. Jednou si to skoro nepamatovala, jednou se rozbrečela. Bylo to s dvěma různými muži. Byl to pro ni blízký člověk, ale nedalo se tomu říkat vztah, nebylo to ideální. V intimních chvílích to bylo dobré a poté ji přepadnul „psychostav“, musela prostě pryč.

K dotazu týkající se gynekologické operace, která poškozené způsobila psychické problémy, uvedla, že to nemělo vliv na volbu a počet jejích partnerů.

O dotčené události poškozená mluvila s přáteli, ne s cizími lidmi. Bavili se o tom i na veřejnosti, když například seděli v kavárně.

V průběhu dokazování v hlavním líčení bylo vyslechnuto výrazně větší množství svědků oproti řízení přípravnému. Svědky bylo možno rozdělit na 1) svědky, kteří byli s poškozenou v kontaktu bezprostředně poté, co mělo dojít ke skutku, dále 2) na svědky z řad přátel poškozené, 3) svědky z řad bývalých partnerů poškozené, 4) svědky z řad společných známých obžalovaného i poškozené a konečně 5) svědky z řad jednak přátel, jednak milenek obžalovaného.

Z výpovědí svědků, ke kterým poškozená zamířila poté, co odešla od obžalovaného, soud zjistil následující:

Z výpovědi **svědkyně M. N.** u hlavního líčení soud zjistil, že v dotčený den jí poškozená volala na mobil okolo 14 hodin. Brečela a chtěla za ní přijet. Přijela asi za 20 minut. Poškozená byla sklíčená. Říkala, že jí bolí záda, že nemůže sedět, měla bouli a modřiny, přičemž svědkyně ukazovala rukou na oblast předloktí obou rukou a na záda – krční páteř.

Byla strašně ubrečená, měla rozčuchané vlasy, na sobě i na oblečení malířské barvy, byla celá shrbená a skleslá, vypadala hrozně zuboženě. Zda z ní byl cítit alkohol, už svědkyně nevěděla, protože sama měla kocovinu. Pak se jí zeptali, co se stalo. Nebyla schopná se vyjádřit. Zeptali se jí, zda ji někdo něco udělal, zda jí někdo neznásilnil. Potvrdila jim to. Řekla jim ano, ale výslovně slovo „znásilnil“ nepoužila. Začali ji přemlouvat, aby se to ohlásilo na policii, což poškozená nechtěla, protože nechtěla nikomu ublížit. Nakonec to O. (N.) ohlásil. Asi po půl hodině přijela policie. Položili jí ohledně toho otázky a potom odjeli do Bartolomějský. O. N. odjel na dovolenou a svědkyně zůstala s poškozenou. V porodnici v Podolí poškozené udělali gynekologické vyšetření. Potom je odvezli k domu svědkyně. Poškozená se vykoukala. Svědkyně jí dala své oblečení a odjeli na chatu. Přitom svědkyni ukázala, jak je potlučená. Den předtím svědkyně slavila narozeniny, kde se sešli její kamarádi včetně poškozené, která dorazila kolem 21:30 hodin, už se stmívalo. Obžalovaného si svědkyně v Xxx nevěšila. Bylo tam asi 200 lidí. Poškozená tam pila pivo nebo víno. Když začínalo svítat, asi v 6 nebo v 7 hodin ráno, svědkyně se svým přítelem odjeli. Kde byla v tu dobu poškozená, svědkyně nevěděla.

Poškozenou znala svědkyně asi 4 roky, zhruba od roku 2012/2013. Seznámily se přes kamarády přítele. Poškozená byla pro ni velmi dobrá kamarádka. S poškozenou se vídala několikrát do týdne. Do současné doby se s ní stýká, někdy častěji, někdy občas.

Svědkyně přiznala, že věděla o tom, že poškozená brala příležitostně kokain, ale nebylo to na ni pozorovatelné. Byla výřečnější.

Poškozená měla za partnery J. K., s kterým byla před 4 roky, než se ony dvě poznaly, poté měla V. K., asi 3 roky předtím, měla i jiné, ale nebyly to partnerské vztahy. Svědkyně však netušila, co byly příčiny rozchodů, jen že poškozená se rozcházela. K dotazům týkající se krátkodobých vztahů poškozené svědkyně dále uvedla, že věděla o tom, že u ní někdo někdy přespal, ale víc jí o tom poškozená neříkala. Když poškozená neměla partnera, tak říkala, že u ní nějaký kamarád přespal, ale víc se o tom nebavily. Nemluvily ani o sexuálních praktikách, možná to rozebírala se svojí spolubydlející A. (V.).

Svědkyně se domnívala, že v dotčené době byla sama, neměla přítele.

Svědkyně si nevybavuje, že by poškozená měla modřiny, i když tancuje.

Na dotaz obžalovaného, zda ho zná, svědkyně odpověděla negativně.

Dále uvedla, že se nedomnívala, že by dotčenou věc poškozená špatně interpretovala.

Z výpovědi **svědka O. N.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaného neznal.

V dotčený den se poškozená u nich znenadání objevila. V ten den svědek odlétal do Amsterdamu. Přišel do kuchyně, kde poškozená seděla zkroušená a vynervovaná. Svědek se nejprve domníval, že se s ní někdo rozešel, ale poté pochopil, že se stalo něco závažného, tak se jí zeptal, jestli jí někdo ublížil, a ona se rozplakala. Nic neříkala, jenom kývala hlavou. Tak se jí zeptal, zda ji někdo neznásilnil. Poškozená jenom brečela, nechtěla nic říct, ale odkývala to hlavou. Svědek ji vybídnul k tomu, aby to nahlásila, aby to hlavně řešila. Poškozená nejdříve nechtěla, chtěla se hlavně vykoupat. Nechtěla na to myslet. Nakonec po naléhání poškozená souhlasila s tím, že se to bude řešit dále a že to oznámí.

Svědek poškozenou znal asi 4-5 let. Nejprve se znali jen od vidění. V tu dobu chodila s kamarádem A. S.. Po nějaké době se poškozená začala objevovat v okruhu jejich blízkých. Tím začala kamarádit s M. (N.). Poškozená se jim svěřovala o všem, měli k sobě poměrně blízko. S A. S. se docela po dlouhém vztahu rozešli, on ji nechal. Trápila se kvůli němu dlouho.

Svědek věděl i o jiných bývalých partnerech poškozené, a to o H. K., V. K., J. z Brna, ale jednalo se o krátkodobé vztahy, trvaly pár měsíců. S Jakubem to skončilo při tomto incidentu. Vztah byl ve fázi pokusu.

Svědék věděl o tom, že poškozená požívala alkohol i drogy. Asi se jednalo o speed a kokain. Zažil ji i při kombinaci alkoholu s drogami. Nikdy ji však neviděl, kdy by byla mimo sebe, že by se nekontrolovala. Bavila se jako malá holka, smála se a tancovala.

O intimním životě poškozené svědek uvedl, že nebyla puritánkou, ale neřekl by, že by byla promiskuitní. K mužům měla zdravý vztah, když byla svobodná. Někdo se jí líbil, tak se mohlo stát, že skončili v intimním aktu.

Svědék přiznal, že s poškozenou měl jednou sex. Když se poznali, tak si spolu trochu zařádili. Byla to domácí párty. Byl v tom i alkohol. Drogy ne. Kondom přitom neměl, nebyl na to čas, neřešili to. Chránili se přerušovanou souloží. Při sexu nic zvláštního nepozoroval. Anální sex neměli. Klasické věci se vzrušování análu tam proběhly, ale anální sex určitě ne.

V dotčený večer se stavil na oslavě přítelkyně. Bohužel si to už pořádně nepamatoval. Bylo tam hodně jejich kamarádů, i poškozená. Obžalovaného si nevšimnul. Poškozená pila asi pivo. Možná požila drogu.

Poškozená domů přišla celá pomalovaná od barev, vypadala zoufale, stěžovala si na bolest, ale žádné poranění neviděl. Jestli si poškozená stěžovala na bolest něčeho konkrétního si už svědek nevybavil.

Snažili se z poškozené získat víc informací, tvrdila jim, že jí z Xxx doprovázel kluk – cizinec, s kterým zašla do nějakého baráku, ale vůbec ho neznala, nebo jim to nechtěla říct. Říkali jí, že ho musí najít, ale ona to v žádném případě nechtěla.

Potom, první měsíc, poškozená nechtěla být sama, a protože se s M. kamarádila, byla často u nich. Nevšimnul si, že by měla nějaká fyzická zranění. Po čase nastalo zlepšení, ale poškozená stále nebyla taková jako předtím. Svědkyně totiž napadlo, že jí obžalovaný vlastně prokázal službu. Předtím nebyla opatrná, často bývávala sama venku v noci, ale od té doby byla jiná, bála se, nebyla společensky aktivní.

Poškozená byla párkrát ve společnosti, měli oblíbené podniky. Zda byla poté v cizině, si už svědek nevybavil.

Poškozená se zmínila i o terapii, ale nebavili se o tom do detailů, brala nějaké léky. O té události hovořila i s jinými lidmi, z okruhu těch nejbližších.

Svědék k popisu tělesné konstituce poškozené uvedl, že fyzicky byla zdravá, sportovně zdatná, v dobré kondici.

Z výpovědí svědků z řad přátel poškozené, soud zjistil následující:

Z výpovědi **svědkyně A. V.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaného neznala, ale viděla ho párkrát v klubu. S poškozenou bydlela 2,5 roku, od září 2016 už s ní nebydlela.

V dotčený večer byla oslava narozenin tří kamarádů, ze které odcházela až následující ráno v 8 hodin. Do klubu přišla později. Bylo tam plno, zahrada byla také plná. Bylo tam asi 200 lidí. Svědkyně si nepamatovala, zda poškozená pila alkohol, ale asi ano.

Poškozená běžně pila pivo a víno. Svědkyně věděla o požívání psychotropních látek poškozenou. Byla potom víc ukecaná, rozjetá, ale pamatovala si, co se dělo. Uměla si to ohlídat, aby se jí nikdy nestalo, aby o sobě nevěděla. Maximálně měla pět minut výpadek.

V dotčený večer s poškozenou moc času nestrávila. Obžalovaného toho večera párkrát zahlédla, bavil se s poškozenou.

S poškozenou byla svědkyně blízká kamarádka. Detaily o jejím intimním životě ale neznala tak, jak si sdělují kamarádky. V té době se poškozená rozcházela s nějakým klukem, nefungovalo to mezi nimi. Ten kluk se choval způsobem, který poškozené nevyhovoval. Nerozuměli si. Nedával na ni pozor.

Svědka věděla o partnerech poškozené, a to o A. S., J. K. a V. K., následně o J. G.. Posledního 1,5 roku se nesvěřovaly, ale přišlo jí, že poškozená byla po sexuální stránce

normální. Poškozená svědkyni řekla, že byla věrná. Netušila však, zda a jakým způsobem se při sexu chránila.

O dotčené věci se dozvíдалa porůznu po celý víkend. Do nedělního večera nebyla doma. Poškozená byla otřesená, rozhozená. Říkala, že se jí o tom těžko mluví.

Potom svědkyně nezaznamenala změnu v chování poškozené.

O tom víkendu se svědkyni nemluvila, tak jí svědkyně napsala zprávu, kdyby něco potřebovala, ať dá vědět. Potkaly se doma až v neděli večer.

V dotčený večer na párty s poškozenou nemluvila, svědkyně zůstala sama na zahradě, usnula tam, a když se vzbudila, bylo už mezi 7. a 8. hodinou ranní. Ještě tam byla poškozená se třemi kluky, které neznala. Svědkyně potom odešla a poškozená tam zůstala. Nechtěla s ní odejít. Zůstal tam i obžalovaný. Zda tam byla ještě další žena si už svědkyně nepamatovala.

Když se rozcházely, nebylo tam nic výjimečného, byla smutná. Když jela na hory byla šťastná.

Bylo běžné, že se poškozená setkávala i jinými lidmi. Nezávisle na tom, tam byl i její tehdejší partner.

Téhož dne v sobotu kolem poledne se svědkyně probudila a někam odjela. Věděla o tom, že poškozená si naplánovala někam odjet.

O dotčené věci se dozvěděla od T. V.. Poškozená na víkend odjela na chatu s M. N. a kamarády svědkyně.

Poškozená si zakládala na tom, že byla věrná. Mluvila o tom striktně. Jinak o jejím sexuálním životě svědkyně nic nevěděla.

Poškozená věděla o tom, že poškozená požívala psychofarmatika. Měla předepsané prášky od doktora. Byly i na štítnou žlázu. O jiných medikamentech nevěděla.

O obžalovaném vlastně nic neslyšela.

Poškozená měla dva přátele, A. a S. a M. J., kteří byli i přátelé obžalovaného.

Z výpovědi **svědkyně M. P.** u hlavního líčení soud zjistil, že věděla o stavu poškozené, obžalovaného neznala. O věci samotné pouze slyšela. Poškozenou znala 15 let, neboť to byla spolužačka jejího muže a byla její žákyní v taneční škole, kde svědkyně vyučuje tanec. V dotčené době již byla také lektorkou taneční školy, kde pracovala na poloviční úvazek děti od předškolního věku až po dospělé. Jejich vztah je na úrovni profesní, ale i blízké, v práci vytvořili partu.

K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že poškozená se jí svěřila s tím, že byla znásilněná. Poškozená byla vyrovnaný člověk, jako každý člověk, který učí děti. Svědkyně dále uvedla, že poškozená je dobrý člověk, který funguje i na umělecké bázi, vytváří hezké choreografie, výborně učí. Poté, co se stala tahle věc, nebyla poškozená schopná fungovat, nebyla schopná se vídat s lidmi, nebyla schopná vykonávat svoji práci, vyučovat své žáky. V období prázdnin, kdy vytvářeli pro I dnes výuková videa, měla poškozená jednu z hlavních rolí. Byla to poškozená, kdo v tom videu vyučoval. Pro tým to bylo těžké, aby si poškozená zachovala klid a mohla dokončit video. Na dokončení videa bylo poměrně dost lidí závislých, neboť to bylo finančně náročné. Nakonec se ale vše zvládlo.

V srpnu měli jejich lektori povinnou účast na workshopu xxx. Toho se poškozená skoro neúčastnila, byla tam dva dny, poté musela odjet domů, protože se tam necítila dobře mezi lidmi. Nebyla schopná se udržet v tom vyrovnaném stavu, aby byla schopná pracovat. Stále jí tekly slzy, schovávala se. Nechtěla nikomu vysvětlit ten stav, jenom blízkým lidem. Utíkala, schovávala se, chtěla být raději sama se sebou. Snažili se jí podpořit.

Na podzim dělali xxx, uváděli ji do xxx, bylo to s živým orchestrem a se sólistkami. Na jednu zkoušku přišla vyklepaná, že jí někdo snad vyhrožoval, tak museli přerušit zkoušku. Museli v té době vytvořit jeden a půl hodiny choreografie za poměrně krátkou dobu, asi za jeden a půl měsíce.

Svědkyňě dále uvedla, že poškozená už přicházela do normálu, pořád tam byl ale nějaký strach, že se něco může stát, co jí může ublížit. Měla strach z lidí, že jí někdo může ublížit. Fungovala a pracovala dál. Svědkyňě u ní pozorovala velkou změnu poté, co se stalo. Svědkyňě se lidé ptali, co se s poškozenou děje, že jim nebere telefony, že za ní museli pracovat, dokonce nedala o sobě 3-4 dny vědět.

K dotazům svědkyňě uvedla, že to byla slova poškozené, které prezentovala při svém výslechu před soudem.

Svědkyňě poznala několik partnerů poškozené, nic nemornálního nepozorovala, jen když jí opustil přítel, nebylo to nic, kde by viděla labilitu. Svědkyňě netušila, že poškozená někdy docházela na psychoterapii. Všichni si tam řeší své věci. Po létě se poškozená začala znovu zapojovat do aktivit. Koncem září začala poškozená odvádět svojí práci, jinak by pak neměla finance. Musela se s tím smířit.

Svědkyňě dále na dotazy vypověděla, že se jí poškozená nesevěřila s tím, že by potom navštívila nějakého lékaře.

V létě se uzavírají smlouvy přímo na akci. Když někdo onemocní, najde se za něho náhrada. Nepožadují znalecké posudky. Na základě toho, co viděli, přerušili s poškozenou dohodu a ta pak nepobírala žádný plat.

Svědkyňě nevěděla o tom, že by poškozená brala nějaké léky.

Svědkyňě si již nevybavila, kdy přesně se jí poškozená s tím vším svěřila.

Během léta se pořádaly festivaly, jeden na začátku srpna. Jednalo se o víkendovou akci. V době, kdy pracovali na projektu, tak poškozená nikde nebyla. Předtím byla asi v Americe.

Svědkyňě nic nevěděla o tom, zda poškozená brala drogy či psychofarmatika.

Svědkyňě dále uvedla, že jí vyhrožovala kamarádka obžalovaného, že se jí něco stane, pokud v tom bude pokračovat.

Svědkyňě potvrdila, že se může stát, že tanečníci mají modřiny. Pokud je období prázdnin a oni nic nedělali, bylo by zvláštní, kdyby měly modřiny. Poškozená tolik zvedaček s partnerem nedělala, aby měla potom po těle modřiny.

Z výslechů bývalých partnerů poškozené u hlavního líčení soud zjistil následující:

Z výpovědi **svědka J. G.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozená byla jeho přítelkyně v době, kdy se stala projednávaná věc. Bližší okolnosti případu mu byly sděleny po telefonu. Obžalovaného neznal.

S poškozenou se seznámil na horách v sezóně 2015/2016. Začali spolu chodit. Trvalo to asi půl roku. Krátce po incidentu ukončili vztah. Jejich vztah byl intimní. Doufal, že byl jejich vztah monogamní. V intimním životě jisté praktiky neprovozovali. Kondom nepoužívali, chránili se přerušovanou souloží. Měli orální sex, ale anální neměli. Jiná vzrušování přes anální otvor nebyla potřeba. Po milování podlitiny neměla, ale obecně byla pokožka poškozené citlivá, náchylná na modřiny. Stačilo ji špatně chytnout a měla modřinu. Upřednostňovali postel, ale sex probíhal i na jiných místech. V sexu byl aktivnější spíše svědek, ale bylo to tak na půl.

Na párty v dotčený večer nebyl přítomen.

Svědek věděl o tom, že poškozená požívala drogy, ale změnu jejího chování po požití nezaregistroval. Znal ji krátce. Ovlivňovalo ji to minimálně. Poškozená požívala i alkohol, bylo to na ní poznat až po delší době. Vydržela víc.

O incidentu se dozvěděl následující den. Byl to jeden z důvodů, proč se rozešli. Bylo to po vzájemné domluvě. Po incidentu spolu už nespali. Uzavřela se do sebe, po všech stránkách: komunikace, intimnosti, sociální život.

O psychofarmatikách poškozené nevěděl. Neříkali si nic o tom, kdo bere jaké prášky. Poškozená měla výkyvy. Bylo to vždy v závislosti na něčem, například na nedostatku peněz. Platila drahé nájemné.

Z výpovědi **svědka J. K.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaného neznal.

S poškozenou se seznámil v klubu na Smíchově před asi 4 lety. Začali spolu chodit v den, kdy se seznámili. Trvalo to 5-6 měsíců. Poté zůstali přáteli. Vídali se potom 2-3krát do měsíce. Když se seznámili, měla poškozená berle, takže první sex byl až po 1-2 týdnech. Několikrát týdně měli sex. Berle měla kvůli úrazu, měla nalomenou pánev z tancování. Bydleli každý někde jinde, ale velice blízko. Převážně spolu spali v jeho bytě. Nepoužívali ochranu. Chránili se přerušovanou souloží. Rozuměli si v tom.

Brala léky na štítnou žlázu. Svědek nevěděl nic o jiných lécích.

Anální sex neprovozovali, orální sex výjimečně. V sexu byl iniciátorem spíš svědek. Když ho odmítla, nic nebylo. Neměla z toho modřiny. Násilnější praktiky neprovozovali. Sex měli i několikrát za sebou v jeden den.

Důvod k rozchodu byl ten, že si nesesdli povahově. Jejich životy byly odlišné. Poškozená byla aktivní, ale svědek nebyl, raději trávil večery doma narozdíl od poškozené, která raději vyrazila na výlet, na výstavu, do klubů.

Alkohol rádi popíjeli, v míře, láhev vína za večer. Sem tam tvrdší alkohol. Po alkoholu byl apetit na sex větší. Poškozená požívala omamné látky, ale až po jejich vztahu, mělo se jednat o kokain a speed. Viděl ji při tom. Potom byla sdílnější, více mluvila. Bylo to i v kombinaci s alkoholem. Bylo to opakovaně. Svědek při srovnání ovlivnění poškozené neviděl výrazný rozdíl.

Zda mu byla poškozená věrná v průběhu vztahu, si svědek nebyl jistý.

K rozchodu dala impuls poškozená. Poté se dál vídali. Po něm měla další vztah. Upozornil ho na to její již bývalý přítel, po měsíci.

Poškozená byla zdatná, měla velmi dobrou kondici.

O dotčené věci se svědek dozvěděl od poškozené asi po několika týdnech. V mezidobí se viděli asi jednou. Řekla mu to ve chvíli, kdy jí nechtěně vyděsil tím, že jí potkal na ulici. Přistoupil k ní a jí to polekalo. Její reakce byla neobvyklá. Úlek byl nezvyklý. Vypadala nepochopitelně. Občas se vídali. Postupem času u ní pozoroval úlevu. Asi po dalších týdnech se navrátila do původního stavu.

K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že si zabouchnul klíče v bytě, proto zavolal poškozené, která měla u sebe náhradní klíče. Náhodou ji však uviděl, jak přijížděla autem na křižovatce. Přistoupil k jejímu autu, nekoukala se na něho, a jak přistoupil, tak jí to vyděsilo.

V jejich vztahu byla důvěra. Poškozená nechtěla užívat léky zbytečně. Zda nějaké léky poškozená brala v průběhu jejich vztahu, svědek netušil.

Svědek uvedl, že pije alkohol pravidelně, ale ne v nadměrné míře. Jednou za čas si dává marihuanu. Další omamné látky od listopadu nepožil. S poškozenou si něco dávali.

Z výpovědi **svědka V. K.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaného neznal, ale poškozenou znal. O případu se dozvěděl z doslechu, nějaké informace od poškozené, a potom i od M. N. a Olivera N..

S poškozenou chodil před 3-4 lety. Znal ji ale i předtím. Pohybovali se ve stejných kruzích. 2 až 3 měsíce spolu chodili. Jezdili spolu na dovolenou. Přespávali u sebe. Nesdíleli spolu stejnou domácnost.

Poškozená byla milá holka, normální. Tehdy studovala taneční školu.

Poškozená pila alkohol. Pila, co jí zrovna chutnalo. Opili se spolu. Při pití alkoholu svědek u ní žádných velkých změn nezaznamenal. Byla veselá. Byla torpédo.

Poškozená asi požívala nějaké drogy. Nějaká urychovadla, svědek se domníval, že to byl kokain. Viděl, když si dala lajnu. Když požila nějakou omamnou nebo psychotropní látku, chovala se pak jak opilá, prodlužovalo to dobu.

Věděl pouze o jednom vztahu před ním, a to s A. S.. Znal se spíš s ním, protože to on ji přitáhnul do party.

Měli spolu normální vztah, žádné excesy. Poté zjistil, že s ní nechce být. Přišel na to, že mu nevyhovuje. Během prvních dvou dnů spolu spali. Intimní chvíle byly pravidelné. V sexu podle svědka nebyla vůdčí typ. Měla problém s orálním sexem kvůli nějakým příhodám, ale na to se jí svědek nevyptával. Nechtěla ho praktikovat. Měli spolu vaginální sex, anální sex vůbec ne. Nebyl tam ani pokus ho zkusit. Sex spíš určoval svědek, kreativita byla na jeho straně. Asi v té době antikoncepci poškozená brala. Kondom nepoužívali. Prerušovanou soulož praktikovali.

Po 2. červenci 2016 se s ní viděl několikrát. Na mejdanech brečela. Řešilo se to tam. Spíš v úzkém kruhu. Občas na ní přišel nával, tak se to řešilo. Utěšovali ji. Osobně se od té doby viděli jednou za měsíc až do dnešního dne. Chodili do klubu, na taneční večery, jezdili na výlety, na chalupy, na dovolené. Asi se toho účastnila i po tom červenci. Byly tam mezi tím i jiné příležitosti. Dělal spolu hudební festival, na kterém určitě byla. Jezdila občas mimo Českou republiku, občas jezdila za rodiči do Bruselu. Byla v Africe, ale to bylo asi předtím. Po tom červenci hodně trpěla, dávala to najevo.

Po ukončení vztahu mezi nimi svědek u poškozené pozoroval velké výkyvy jen v obdobích menstruace, ale že by to bylo extrémní, si svědek nevšimnul. Poškozená měla hodně energie, lítala jako raketa.

O psychofarmacích svědek nic nevěděl. Jenom kokain a urychovadla. Užívala je příležitostně.

V případě jejich vztahu se jednalo o normální vztah. Vyspali se spolu. Jednou to bylo z jeho strany, podruhé z její strany. Nic zvláštního.

Poškozená byla pružná, určitě měla nějakou sílu.

Poškozená se asi účastnila festivalu xxx.

Z výpovědi známých obžalovaného i poškozené u hlavního líčení soud zjistil následující:

Z výpovědi **svědka A. S.** u hlavního líčení soud zjistil, že o dotčené věci se dozvěděl od kolegy, který mu volal, že se jednalo o nějaké znásilnění v Xxx v červenci. Neřekl mu však kdo s kým.

Obžalovaného i poškozenou znal. S poškozenou chodil tři roky. V prosinci 2012 se rozešli. Obžalovaného poznal přes svoji současnou přítelkyni někdy v roce 2013. Byl to její kamarád z umělecko-průmyslové školy. Potkávali se v xxx, bavili se spolu. Byl i na jeho výstavě. S obžalovaným měl domluvu, kdy mu poskytnul v xxx prostory pro výstavu. Vymalovával celou místnost.

Od dotčené věci ho už asi nepotkal, neproběhla žádná výstava, na které by se potkali.

V dotčený večer byl svědek také v Xxx. Když se ale opije, málo si toho pamatuje. Ten večer slavil s dalšími kamarády narozeniny. Byl to první den prázdnin. Svědek přiznal, že byl hodně opilý. Poškozenou si vůbec nepamatoval. Ani netušil, že tam byla. Obžalovaného si pamatoval, už svítalo, stáli u baru, popíjeli, obžalovaný se asi tři hodiny bavil s jeho sestrou J. S., která znala obžalovaného i poškozeného. Svědek nepožil žádnou drogu, maximálně marihuanu.

Svědka byl zakladatelem a vlastníkem Xxx. S poškozenou se seznámil přes její kamarády. I a půl roku spolu chodili, ale bydleli každý zvlášť, potom si spolu našli nájemní byt na Žižkově. Nejednalo se o spokojené partnerství. Po sestěhování, v průběhu shánění nábytku, řešení otázek jako např. jestli budou mít televizi nebo ne, nastaly záhy jasné rozdíly vnímání a zádrhele, které vyústily v rozchod. Před ním měla partnera, který se k ní nastěhoval, protože neměl kde bydlet, neměl totiž práci. Nebyl s tím spokojená, že na ní byl tak závislý, hlavně taky když to byl dům rodičů.

S poškozenou se seznámil v Xxx, v té stejné Xxx jako se jedná v předmětné věci. O Xxx tehdy vědělo málo lidí, netopilo se tam. Tam chtěli oslavit narozeniny jednoho kamaráda. Seznámil se s poškozenou a v Xxx nahoře se spolu hned napoprvé vyspali. Tam proběhlo pár intimních seznámení. Vzali si na sebe čísla a chodili na rande. Pravidelně se stýkali. Párkrát do týdne. Ne příliš vášnivě z oboustranného ostychu. K ochabování vztahu docházelo v době, kdy už spolu bydleli.

Poškozená brala pilulky, to bylo všechno. Intimní styk mimo neměla.

Orální sex ze strany svědka byl požadován, ale poškozená k tomu měla odpor. Anální sex zkusili, nebylo to odmítané, ale ani požadované. Svědek už si nepamatoval, zda poškozenou vzrušoval přes anální otvor.

Poškozená byla dobrá v tom, že se uměla bavit, když pila alkohol. Byla s ní sranda. Ale nikde se neválela. Vyšší potřeba konzumace alkoholu tam nebyla, nic, co by se vymykalo běžnému normálu. O drogách se spolu bavili, protože poškozená vyrůstala někde v xxx, tam jely drogy jinak než v Praze. Už i děti ze základky měly nějakou zkušenost, v 15-16 letech to tam bylo běžné, že si někdo dal nějakou tabletu nebo si něco šňupnul. Koukali na to oba s odporem. Nikdy nebyl svědkem toho, že by poškozená něco takového požíla.

Alkohol měl na poškozenou vliv takový, že byla veselejší, tančila a vyhazovala někde nohy. Ráda pařila na hudbu. Měla sklon k tomu dělat srandu.

Poškozená měla sklon k modřinám. Po milování si ale svědek nevšimnul, že by je měla. Tím, že tancovala, docházelo často ke kontaktu s podlahou a tanečními partnery. Byla v podstatě samá modřina.

Obžalovaný mu přišel jako ukecaný a upřímný. Nalepil se na někoho, aby mu mohl něco sdělit. Když dohadovali vymalování prostor, překvapilo ho, že to obžalovaný udělal zadarmo, i když mu to muselo zabrat hodně času a bylo to náročné. Svědek ho zná spíše z umělecké stránky, líbila se mu jeho tvorba, měl pěkné obrazy. Působil na něho jako milý člověk. Drogy se mu na něm nelíbily. Zažil ho jenom pod vlivem, nikoliv při aplikaci. Měl v té době přítelkyni M. J., která seznámila poškozenou s obžalovaným.

Poškozenou po té události viděl na Silvestra. Byla utápnutá. Vzhledem k tomu, že přítelkyni svědka to neustále štválo, že se k nim pořád poškozená vnucovala, svědek se jí proto začal vyhýbat. Poškozená mu totiž dříve pomáhala v kanceláři, kde poskytovali informace kapelám. Předcvičovala jógu, chodila na schůze organizace. Festival pod záštitou organizace se konal první víkend v srpnu.

Poškozená některé věci vnímala dost precitlivěle. Navenek se snažila vypadat, že ne, ale v soukromí to bylo jiné. Vykládala si věci osobněji, než je běžné. Měla tendenci vnímat svět pesimisticky, že se vše spiklo v její neprospěch, že se vše ve špatné obrátí. *A priori* vnímala, že je to na něm. Hodně věcí si brala osobně. Věci, které člověk považoval za normální, tak z nich byla vypsychovaná.

Co se týkalo společného bydlení, nedalo se to vyřešit kompromisem. Muselo se to udělat podle ní. Vyústění z té situace bylo utéct. Ne úplně se ctí.

Svědka nebylo nic známo o tom, že by poškozená požívala nějaké léky. Podle představ svědka to však po rozchodu asi pro ni byla aktuální otázka. Svědek věděl, že pro ni hodně znamenal, že si spojovala pocit své existence a funkčnosti s ním. Ostatní mu říkali, že si poškozená nedokáže představit, že by od ní odešel.

K dalším dotazům svědek uvedl, že mu přišlo lepší nemít televizi, stejný názor však poškozená nesdílela. Z jeho strany to bylo sobecké, ale měnit se nechtěl. Cítil se z toho špatně. Nechtěl jí ublížit. Rok ji nebyl schopen říct, že už ji nemiluje. Domníval se, že to postupně vyprchá, že se na tom potom shodnou, ale podle slov svědka to bylo z jeho strany naivní. K rozchodu hrály roli nejenom účty, ale i existenční věci, společné nájemné, vybavení. Na konci došlo k situaci, kdy se svědek na večírku opil a líbal se tam s jinou holkou. Poškozená ho při tom přistihla. Svědkovi se o tom zdálo a pak to udělal. Řekl jí potom veřejně, ať jde do háje, že ho to nezajímá. Nechtěl se jí za to omluvit, protože věděl, že by mu to odpustila. Neprojevila ani lítost.

Nakonec to proběhlo poměrně racionálně, do jisté míry klidně, dohodli se na tom. Svědek zůstal v bytě a poškozená si odvezla věci. Svědek doplatil nájemné a odstěhoval se. Pak ji potkal, když brečela. Docela to vzala. Nebyly žádné hysterické telefonáty.

Obžalovaného neznal tolik dobře, až na ty drogy ho vnímal jako důvěryhodnou osobu. M. J. se o něm nikdy špatně nezminila, naopak mu držela palce, aby to dopadlo dobře pro něj.

Z výpovědi **svědkyně M. J.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaného znala ze školy, 10 let, od roku 2009. Mezi nimi byl přátelský vztah, nikdy neměli intimní vztah. S poškozenou svědkyně nemá žádný vztah, znala ji jako bývalou partnerku jejího přítele. Svědkyně v současné době je ve vztahu s A. S..

V dotčený večer byla svědkyně se svým přítelem A. S. v baru, kde slavili narozeniny. S přítelem měli 4 letý vztah. Bylo tam tehdy hodně lidí. Poškozená tam přišla kolem šesté hodiny, rozdala dárky a poté zmizela a vrátila se nad ránem opilá. Svědkyni přišla poškozená dokonce i zfetovaná, byla hyperaktivní v noční dobu, kdy ostatní byli unavení. Měla silnou potřebu skákat. Poškozená přišla za svědkyní s tím, že se jí obžalovaný líbí a byla by ráda, kdyby se něco stalo, že by s ním chtěla mít pohlavní styk. To svědkyni zaskočilo. Svědkyně už to dál neřešila. Přišlo jí to ze strany poškozené ubohé.

Svědkyně se o tomto rozhovoru obžalovanému nesvěřila. Znala obžalovaného a věděla, že by si za přítelkyni nenašel někoho bláznivého, což poškozená byla.

Poškozená začala obžalovaného nějakým způsobem svádět, snažila se ho uchvátit. On zájem neopětoval tak jako poškozená, ale neodstrkával ji. Koketovala s ním, tancovala kolem něho. Byly tam i dotyky mimo normu, na nohy, zadek, prsa. Když se jí konečně podařilo ho zaujmout, svědkyně se svým přítelem byli na odchodu. Zůstalo tam s poškozenou asi 5-6 lidí.

Svědkyně poté poškozenou potkala na začátku srpna na festivalu, který pořádal A. S.. Byla tam celá parta. Poškozená přišla za svědkyní s tím, že jí musí sdělit, co se tu noc stalo. Svědkyni to zarazilo, protože mezi sebou nemají blízký vztah, divila se, že se jí poškozená chce svěřovat s intimnostmi. Svědkyně nemohla pochopit, proč poškozená o obžalovaným vyprávěla takové hrozné věci, proč vyprávěla intimní detaily, které by jí na festivalu, kde bylo tolik lidí, neměla v tu chvíli vůbec vyprávět. Přišlo to svědkyni velice podivné. Přišlo jí, že měla potřebu říct něco dřív, než se začne něco dít. Svědkyně ji vyslechla. Nakonec jí řekla, ať jí už nic neříká, protože ona obžalovaného zná a ví, že to není pravda.

Asi za dvě hodiny poškozená znovu přišla za svědkyní a sdělila jí víc detailů. S tím už svědkyně nechtěla mít nic společného. Nekomentovala to.

Jednalo se o Festival xxx. Poškozená byla jednou z pořadatelů, starala se o finanční stránku Festivalu. Za čtyři dny byla návštěvnost Festivalu 4 tisícová.

V září se potkaly nad ránem v hospodě. V té době už svědkyně od obžalovaného věděla, co se stalo. Poškozená řekla, že to je blbost, ať jí to vysvětlí. Poškozená ji pak řekla, že už by věci řešila jinak, že to nejspíš způsobila její spolubydlící, která ji viděla nad ránem, kdy byla sama opilá a plakala, ale že teď už se to nedá vrátit. Poškozená svědkyni řekla, že M. N. neřekla

úplnou pravdu, co se tehdy stalo. Na základě toho M. zavolala policii, aby se ten případ mohl začít řešit.

Svědkyňě s M. N. o projednávané věci mluvila. M. mrzelo, co se stalo. Když viděla, že její kamarádka pláče, že není schopná ze sebe vydat kloudné slovo, začala to řešit a potom zkontaktovala policii. Po čase by to však M. už přes policii neřešila, když se postupně dozvěděla od poškozené, co se vlastně stalo. Poškozená tvrdila u soudu něco jiného než lidem.

Svědkyňě se o celé události dozvěděla od poškozené. O události se dozvěděla nejprve pár dní potom, co se to mělo stát, když poškozená to už řekla kamarádkám, že s někým byla v Xxx a že se něco stalo.

Svědkyňě s obžalovaným neměla nikdy intimní vztah. Potkala ho na škole v roce 2009. Potkávali se každý den v ateliéru v prvním patře.

Obžalovaného svědkyňě popsala jako osobu, ze které vyzařuje energie. Když byl opilý, kymácel se. Jinak byl veselý, přátelský, pozitivní, bezproblémový.

Poškozená měla výkyvy nálad, které byly pro svědkyňi nepochopitelné. Vidala ji skleslejší. V dotčený večer jí přišla rozzářená, chtěla se bavit.

K dotazům dále svědkyňě uvedla, že se poškozená vyskytuje v partě s dalšími 20 kamarády, mají s nimi dobrý vztah. Neměla s poškozenou bližší kontakt, žárlivost nebyla na místě.

Její vztah k A. S. nebyl důvodem rozpadu předcházejícího jeho vztahu s poškozenou. S. svědkyňi říkal, že byl vztah s poškozenou založen na psychickém vydírání. Nebyl vůdčí typ. Poškozená ho psychicky týrala. Byl rád, když vztah s ní ukončil. Udělal to hloupým způsobem. Byl rád, že s ní už nebude v kontaktu, na to mu ale řekla, že ji nebude omezovat v přístupu k lidem, se kterými se seznámila během jejich vztahu.

V průběhu hlavního líčení byli dále slyšeni svědkové jednak stávající přítelkyně obžalovaného, dále svědkové z řad jeho přátel, jednak z řad bývalých milenek obžalovaného:

Z výpovědi svědkyňě V. K. u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný byl a stále je její přítel. Po delší době od dotčeného dne se dozvěděla o dotčené věci od obžalovaného. Báł se jí to říct. Chtěl jí dokázat, že jí má rád, že to byla chyba. Potkali se na konci léta před 2 roky. V dotčené době spolu chodili, což přetrvává až do dnešní doby.

Poškozenou neznala. Ani jí v Xxx ten večer neviděla. Ten večer byla Klubovna z půlky zaplněná, byl tam asi koncert. Svědkyňě tam byla se svými přáteli. S obžalovaným se tam chvíli viděla. Zbytek večera tam byla s dalšími asi pěti lidmi. Z Xxx odešla dřív než obžalovaný. Řekla mu, že už má dost, že na něj počká doma, ale potom usnula. Byla to jeho věc, zda půjde s ní. Buď z takových akcí chodí domů spolu nebo jde sama. Nebylo jí natolik špatně, aby nebyla schopná dojít sama domů. V ten večer spala u obžalovaného v bytě.

Na vchodových dveřích domu byl zvenčí pouze kód. Zevnitř byly pouze na kliku. Ráno za ní přišel na byt, že tam byla holka, která mu sahala na hrud'. To bylo celé, co jí k tomu řekl. Potom jí to řekl, ale chtěl, aby věděla, že jí má rád.

V ateliéru spolu nespali. V ateliéru byla párkrát. Jednou tam vyráběli masky. Ateliér měl maličké okno nahoře, v létě bylo zarostlé. Zevnitř na něm nic nebylo, žádný závěs. Ateliér se asi nedal uzavřít.

Když se s obžalovaným seznámila, vyspala se s ním ten večer, bylo to vzájemné. Svědkyňě studovala v Brně, kam za ní obžalovaný jezdí. Mají normální sexuální život. Kondom nepoužívali, chránili se přerušovanou souloží. Měli spolu orální sex, anální nikoliv. Obžalovaného popisovala jako vášnivého, ale neublížil by jí. Respektoval, když ona sex

nechtěla. Vášnivost obžalovaného se projevovala výdrží a četností pohlavních styků v jeden večer. Svědkyně uvedla, že by si to nenechala líbit, kdyby jí ublížil.

Když svědkyně byla v Praze, přespávala buď u maminky nebo u obžalovaného. Zнала i jeho ateliér. Světlo uvnitř nefungovalo. Elektřina pro ateliér se zapínala venku. Prodlužovačka do elektřiny byla na chodbě ve skřínce nahoře. Kabel od elektřiny vedl skrz chodbu dolů po schodech přes vchodové dveře, které se asi nedají zavřít. Dveře byly pootevřené.

Obžalovaný občas požíval drogy. Svědkyně nezaregistrovala změnu v jeho chování po požití drog. Byl veselejší, v sexu trochu víc vášnivější, ale nebyla v tom agresivita. Svědkyně přiznala, že občas brala také drogy.

Svědčce k doplňujícím dotazům dále uvedla, že obžalovaný přes den nepil, a když už pil, tak pivo. Občas si dal panáka příležitostně. Viděla ho již opilého, motal se a mumlal. Byl veselý.

Obžalovaný na ni působil vždy jako dobrý člověk, který pomáhal lidem. Na nic si nehrál. Pomáhal jí s pracemi do školy, kamarádům, mámě. Spočívalo to v maličkostech.

Když jsou spolu, vaří si jídlo, chodí ven, dívají se na filmy. V době hlavního líčení měl obžalovaný práci, proto byl týden v Praze, týden s ní v Brně. V dotčenou dobu za ní jezdil jednou za dva týdny.

Dále svědkyně vypověděla, že jednou večer po události byla s obžalovaným venku, když šli spolu do jednoho podniku. Odtamtud je ale vyhodili, protože měli se sebou psa. Jeden kluk za nimi vyběhl a začal říkat obžalovanému, že si pamatuje tu holku, proč jí to udělal. Svědkyně v té době netušila, o co se jednalo. Obžalovaný jí poté požádal, zda by mohla odejít na stranu, že si to vyřeší sami. Svědkyně tam byla s M. B., tak se ho zeptala, zda něco neví, ten však nevěděl. Následující den jí obžalovaný vše řekl.

K dotazům obhájce svědkyně doplnila, že se toto odehrálo pozdě v noci. Pamatovala si sebe, obžalovaného, M. B. a toho kluka. Zнала se s ním od vidění, ale neznala se s ním osobně. Říkal obžalovanému, jestli si pamatuje tu slečnu, uvedl i její jméno, a proč jí to udělal. Byl agresivní. O všem jí obžalovaný řekl druhý den, že udělal chybu, že se dostal do průšvihů, do kterého se dostat nemusel.

Z výpovědi **svědkyně S. M.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozenou neznala a s obžalovaným se znala kolem 21 let. Poznali se před kamaráda, který pracoval v kavárně naxxx. Začali se vídat. Po určitou dobu spolu měli intimní vztah, v roce 2015/2016, trval asi ¾ roku, skončilo to dohodou. I poté se vídali. V průběhu vztahu se nevídali každý den v týdně. V té době svědkyně žila se spolubydlícím a obžalovaný ve svém bytě. Vídali se buď u něho nebo u ní. Vyzkoušely různé praktiky při intimním styku. Vaginální byl pro ni přirozenější. Nikdy se nesetkala s tím, že by musela překračovat své hranice. Pokud se na něco necítila, tak k tomu nedošlo. Bylo to vyrovnané, kdo měl chuť na sex. Když jeden z nich neměl chuť, k ničemu nedošlo.

Zнала jeho přítelkyně. Později se dozvěděla, že v době jejich vztahu byl s nynější přítelkyní. Jednalo se o vztah, kdy jeden stál více o toho druhého a kdy ten druhý si nebyl jistý. Svědkyně s ním chtěla chodit, ale po nějaké době pochopila, že to tak nebude fungovat.

Obžalovaný požíval kokain, LSD, ale nebyl pravidelný uživatel. Pil v noci, večer. Nikdy ho neviděla tak opilého, aby vykazoval známky opilosti. Nikdy ho nezažila, že by se neovládal. Nepozorovala u něho žádnou agresivitu, jen zvýšenou aktivitu, že sex se stal tvrdším, než za běžného stavu. Bylo možné, že měla potom modřinu.

Spali u něho doma, možná v ateliéru, nebo u ní, nikdy ne na veřejnosti. Od jeho přestěhování už fungovala jako kamarádka. V nové domácnosti nebyla. Jednalo se o jiný ateliér.

Obžalovaný je ženami velmi fascinován. Obdivuje je. Žena byla jeho základním principem v jeho tvorbě. Hledal v nich něco, „bojuje mezi dvěma, svatá žena holčička, odpad společnosti prostitutka“. Většina byla na neutrálu. Vážil si žen.

Z výpovědi **svědkyně A. J.** u hlavního líčení soud zjistil, že se o dotčené věci dozvěděla od obžalovaného, že měl znásilnit slečnu. Svědkyně ale uvedla, že obžalovaného zná, že to byla hloupost. Obžalovaného znala i intimně. Za partnerský vztah by to neoznačila. Ze začátku se pouze přátelili, pak došlo k intimnostem, trvalo to asi 1 a půl měsíce, poté to přerušili a zůstali přáteli. Nestýkali se každý den. Měli asi 5-6 styků. I v rámci jednoho dne jich bylo několik. Prováděli spolu všechny praktiky. Anální styk se příliš nedařil, nebylo jí to příjemné, ptal se jí, zda je v pořádku. Ptal se ji po celou dobu, zda má vyměnit polohu nebo praktiku. Předtím to zkoušela se svým bývalým partnerem, byl to větší tlak. S obžalovaným to bylo příjemné, a když se nedařilo, tak to nedělali. Provedli přípravu análu. Dělali to i údem, orálně a lehce prsty. Nic jiného k tomu nepoužívali, žádný gel. Jednou použili kondom, jinak ne, u análního ho neměli. Chránili se přerušovanou souloží. Na konci vztahu už na sex neměla chuť, objal ji, pochopil to, usnuli vedle sebe. Svědkyně uvedla, že měla zkušenosti s jinými přístupy. Obžalovaný neměl násilnické sklony.

Spolupracovali spolu, pomáhal jí se studiem. Obžalovaný byl milý člověk, který měl vztah k nadreálným rovinám, což jí bylo blízké, neboť jako umělkyně má sklony k poznání světa, duševní roviny. Rozuměli si. Charakterizovala ho jako blázinka, který odvádí práci skvěle. Dělal to, co miloval. Byl spolehlivý, trochu rozlitaný.

Pózovala mu nahá jako model pro obrazy. Fotil si ji v ateliéru, byl extrémně profesionální. Vzhledem k tomu, že už nepokračovali v intimním vztahu, měla z toho divný pocit, jak to bude probíhat. Přišla do ateliéru, zeptal se ji, zda bude v pohodě, když bude svlečená. Domluvili se na tom předem. Ještě se ujistil, zda s tím souhlasí. Pobízel ji k tomu, co má dělat, jak se stavět. Byl přirozený. Super zkušenost.

Při práci pili pivo nebo víno. Svědkyně věděla, že obžalovaný měl rád i tvrdší alkohol. Zažila ho opilého, byl veselý a hlučný. Občas spolu kouřili marihuanu. Byl potom daleko víc uvolněný a klidný. Hodně si spolu povídali. Vedli dlouhé diskuze. Stále jsou v kontaktu. Nevídají se pravidelně, jednou do měsíce.

Svědkyně se domnívala, že za jejich vztahu jinou partnerku neměl. V té době svědkyně utíkala ze vztahu a obžalovaný ji pomohl se z toho dostat.

Pracovali v jiném ateliéru, ve svém neměl tiskařský stroj.

Z výpovědi **svědkyně K. U.** u hlavního líčení soud zjistil, že s obžalovaným pracovala, byli kamarádi. Ona byla jeho modelkou. Fotil si jí pro své obrazy a tak.

K dotčené věci uvedla, že se jednalo o období asi půl roku zpátky. Obžalovaný dělal výstavu pro Magistrát. Musel připravit obrazy. Používal části lidského těla, kosti zvířat. K tomu ji fotil nahou, aby mohl vytvořit obrazy. Jednalo se o to, co všechno má člověk společné se zvířaty. Choval se v pohodě. Nic zvláštního v tom nebylo. Jednalo se o tvůrčí práci.

O drogách svědkyně nic nevěděla. Asi požíval alkohol. Nikdy spolu nechodili, nebyla jeho milenka.

O dotčené věci se dozvěděla od obžalovaného. Když jí o tom říkal, byl našťvaný a skoro brečel. Cítil se špatně kvůli tomu, co se stalo.

Obžalovaný pracoval s dětmi, byl roztomilý. Choval se dobře k lidem.

Když mu stála modelem, neměla žádné obavy. Někdy pomáhají kamarádovi v čajovně na směny.

Z výpovědi **svědkyně P. M.** u hlavního líčení soud zjistil, že znala obžalovaného, který přišel v roce 2007 studovat do jejich ateliéru xxx. Byl tam 4 roky. Tenkrát pracovala jako asistentka. Mluvili stejným jazykem. Jako pedagog svědkyně mohl uvést, že byl odpovědný a pracovitý. Dodržoval termíny. Program si zaplatil, i když nebyl levný. Byl veselý a hodný. Nikdy ho neviděla divného, ani agresivního. Při studiu si našel hodně kamarádů. Nedělal žádné problémy.

Na škole s ním byla jeho přítelkyně, která tam také studovala. Byli spolu asi 4 roky. Svědkyně byla s obžalovaným ve vztahu kantor a žák, nic víc, protože svědkyně měla přítele 15 let.

Na vernisáži byl alkohol dostupný. V chování obžalovaného po požití alkoholu neshledala žádný rozdíl než to, že mohl být veselejší, že víc mluvil. O drogách nic nevěděla.

Asi měl obžalovaný dlouhé vztahy. Byl k ženám slušný. Svědkyně se nedoslechla nic, co by zpochybnilo jeho integritu.

Z výpovědi **svědka E. C. A.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozenou neznal, obžalovaného znal 10 let. Studovali spolu na magisterském studiu na vysoké škole. Vídali se každý týden. Jsou kamarádi.

Podnikali spolu hodně věcí, zažili spolu dobré i špatné chvíle. Obžalovaný měl dobré srdce. V nepříjemných situacích ho obžalovaný podporoval.

Svědka neviděl obžalovaného agresivní. Neviděl ho, že by se choval nesprávně. Jednou měli mezi sebou hádku, jednalo se spíš o nedorozumění, ale z toho se dostali.

Vloni se svědek dozvěděl, že jeho partnerka, s kterou byl více jak 10 let, měla 2 roky někoho jiného. Svěřil se s tím obžalovanému, ten ho vyslechnul, ale neřekl o ní nic špatného, svědek si ho pro to vážil.

Svědka věděl, že obžalovaný měl rád sex, ale na pornografii se nedíval, protože ho to nezajímalo. S každou bývalou byli kamarádi.

Měl i trvalé vztahy. Nejdůležitější pro něj byla holka z Kypru. Byl s ní 5 let. Potom měl roční vztahy. Pak holku z Německa, asi 1 a půl roku.

Svědka, podle toho, co viděl, uvedl, že obžalovaný byl monogamní.

Obžalovaný často požíval marihuanu a ne moc často koks. Svědek věděl, že na Kostarice měl obžalovaný s koksem problémy, byl tam dostupnější, proto odjel sem. Byl nad věcí, přestal pít, nedal si pivo pár měsíců. Když byl pod vlivem, nebylo to na něm poznat, zásadní změny v jeho chování nespatořoval, měl lepší náladu, více energie.

Z výpovědi **svědka L. G.** u hlavního líčení soud zjistil, že o případu nic nevěděl. Znal pouze obžalovaného, a to 10 let. Poprvé se potkali, když přijel do Prahy. Pak se neviděli několik let. Před třemi lety se znovu potkali při projektu.

Obžalovaný je talentovaný umělec. Měl zajímavý charakter, byl charizmatičtější. Byla s ním legrace. Byl pracovitý, dalo se mu věřit. Svědek uvedl, že nemůže říct, že by obžalovaný byl anděl. Rád pil a kouřil, ale nebyl to alkoholik.

Obžalovaný byl citlivý. Svědek viděl obžalovaného sklесlého. Bylo to kvůli Vánocům, protože jeho rodina byla na Kostarice. Jeden z jeho rodičů už nežil.

Obžalovaného by neoznačil za agresivního.

Svědka přiznal, že věděl o intimním životě obžalovaného. Obžalovaný přitahoval hodně žen. Měl mnoho sexuálních partnerek. Byl exotický. Romantický charakter. Jednou obžalovaný koupil kytky a nechal je v autě svědka, aby, až přijdou holky, je viděly.

Když měl obžalovaný marihuanu, nebyly vidět jiné efekty, než když pil piva. Svědek nepozoroval žádné agresivní chování u obžalovaného.

Z výpovědi **svědkyně E. S.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozenou neznala, obžalovaného znala od roku 2014/2015. V době konání hlavního líčení byli přátelé. Občas se vídali v čajovně, kde měli společné přátele. Důvěřovala mu, mohla se stále na něj obrátit. Měli i intimní vztah.

Obžalovaný byl umělec, bohém, nebylo to myšleno ve špatném slova smyslu. Měl svoji hlavu, dělal si věci po svém. S agresivním chováním se ale u něj neseťkala.

Mezi nimi to začalo intenzivním přátelstvím s intimním kontaktem, pak si každý šel svojí cestou. Nic si nevyčítali, neslibovali. Jednalo se o rozhodnutí dvou dospělých lidí, kteří si v danou chvíli dopřáli nějaké momenty. Svědkyně to nebrala to vážně, ani od toho nic víc neočekávala. Domnívala se, že to bral stejně.

Respektovali se, každý měl svůj život, nezjišťovala, zda se vídá ještě s někým jiným, a ani on se jí neptal, jaké má intimní záležitosti. Bylo to vzájemné, povídání několik hodin, sbližování se. Zjistili, že měli spousty společných témat, nejen umění, cestování, společné přátelé. Na první schůzce nic spolu neměli, až později. Nebyl tam žádný tlak, bylo to přirozené. Trvalo to půl roku, spali spolu, vídali se 1-2krát do měsíce, pak to postupně vyšumělo. V sexu to bylo vyrovnané, nebyla tam pozice milenka, partnerka. Nebavili se o vztahu.

Měli spolu vaginální sex, oboustranně orální sex, anální sex nebyl. Bylo to předmětem debaty, ale svědkyně se v tom neviděla, respektoval to, cenila si toho. Nebyl důvod, aby byl činěn nátlak. Vysadila antikoncepci, protože jí nedělala po zdravotní stránce dobře. Před prvním kontaktem trvala na kondomu. Pak jí ukázal platné vyšetřovací výsledky, že je zdravý. Nepoužíval kondom, nechala se přemluvit. Svůj slib ale dodržel, když se ke ní dostaly pomluvy, tak se nechala otestovat ze strachu. Jednalo se o přerušovanou soulož. Obžalovaný měl trochu marihuany a spolu konzumovali alkohol. Poté zaspali.

Seznámili se přes společné přátele, od žen slyšela, ať si dává na něho pozor, protože trvalý vztah se od něj nedá očekávat.

Z výpovědi **svědkyně L. S.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozenou neznala, obžalovaného znala. Seznámili se před 3-4 roky v klubu. Začali spolu chodit na rande. Na začátku měli i intimní vztah. Překlopilo se to do přátelství, které trvá do současné doby. Obžalovaný byl otevřený, přátelský, projevy agresivity u něho nezažila. Nehádali se ani ho neviděla s někým se hádat.

Začalo to jednoho večera, kdy pili v baru, poté šli spolu k němu domů, ukazoval jí obrazy v ateliéru, dívali se na film, usnuli a od té doby se začali vídat. Dva až tři měsíce byli milenci, milovali se jednou za 2-3 týdny. Domnívala se, že nikoho dalšího v tomto období neměl. Řešil svůj předcházející dlouhodobý vztah. Seznámil se s ní nedávno, asi se jmenovala R. z Kypru, asi spolu studovali.

Měli spolu vaginální sex, orální sex vzešel asi z jeho strany, anální sex spolu neměli a ani to nezkoušeli. Do ničeho tlačena nebyla. Chránili se přerušovanou souloží. S větší razancí k ní přistupoval, ale ne nic extrémního. Do bolesti to nedošlo. Nenastala situace, kdy by při milování nerespektoval její rozhodnutí nebo šel proti její vůli.

Asi používal rekreačně marihuanu. Neměla na něho vliv, spíš ho to uklidnilo. Společně toho vypili hodně v rámci skupiny. Obžalovaný byl společensky přátelský, když byl pod vlivem alkoholu.

Z výpovědi **svědkyně J. P.** u hlavního líčení soud zjistil, že znala obžalovaného přes dva roky, poškozenou neznala. S obžalovaným byli sousedi, bydleli ve stejné části Prahy. Byli kamarádi. Od jeho odstěhování se už neviděli tak často. Byl otevřený lidem, přátelský, rád se nadchnul pro projekty, dělal zábavu, byl to člověk, který se ovládal.

Svědkyně vypověděla, že podnikala v gastro business a byla lektorkou power jógy.

Na počátku jejich vztahu měli milostný poměr. Seznamovali se, potom spolu i spali. Neviděla to jako vztah do budoucnosti. Seznámili se na Hradčanské stanici. Chodili si do jeho bytu povídat. Na počátku to bylo intenzivní, pomáhal jí se stěhováním, uklízel s ní byt, odkud se stěhovala. Bylo to příjemně přátelské. Aktivnější v sexu byl obžalovaný, bylo to spojené s relaxem, dali si pivo. Obžalovaný žil bohémským životem.

Měli spolu vaginální sex, možná orální sex, ale anální neměli. Ani o to asi nebyly pokusy. Když jí bylo něco nepříjemného, nenutil jí do toho.

Když to skončilo, nepřemlouval ji. Dominantnější byl obžalovaný, ale ne způsobem, kdy by jí to bylo nepříjemné. Modřiny po styku neměla. Vše si dokázali vykomunikovat v průběhu. Svědkyně uvedla, že není ten typ člověka, co by si to nechal líbit nebo šel za svojí hranici. Narodila se ve znamení berana, neřadí se přímo do podřadné role.

Svědkyně skoro nepije, jedno pivo, jedna sklenička.

Obžalovaný užíval marihuanu, ale byl milý.

Poté se občas potkávali, neboť jsou profesně propojeni.

Sexuální poměr s obžalovaným trval asi měsíc, bylo to takové příjemné zpestření. Měli ho v jeho bytě, v ateliéru asi nikdy.

Z výpovědi **svědkyně L. L.** u hlavního líčení soud zjistil, že poškozenou neznala, pouze obžalovaného, se kterým se seznámila v roce 2013 přes kamaráda Toma, který odjel do Ameriky. Svědkyně byla také umělkyně. Po 3-4 měsících se začali kamarádit, což trvalo asi rok, tedy do roku 2014, jednalo se o svobodný vztah, ve kterém nebyli jako přítel a přítelkyně. Měli spolu sex. Vídali se jednou za týden. Obžalovaný však nebyl připravený na vztah. Pro svědkyni bylo důležité s partnerem se sblížit, chodit s ním, bydlet s ním, apod., ale obžalovaný na to nebyl připravený, nechtěl založit rodinu. V roce 2014 se seznámila s mužem, se kterým začala chodit. S obžalovaným se přestala kamarádit. Mluvili spolu přes Skype, na výstavě se potkali, byla u něj s jinými kamarády na návštěvě.

K dotazům svědkyně uvedla, že obžalovaného vidí jako zajímavého člověka. Nikdy se s ním nenudila. Měl spoustu energie. Byl hyperaktivní.

Byli milenci, nebyl to vážný vztah. Měli spolu sex jednou dvakrát týdně. Možná měl i intimní partnery. Po 5-6 měsících známosti měli první sex. Byla trochu opilá, chtěla to sama, kreslili spolu, poslouchali hudbu, povídali si a na konci dne měli první sex. První impuls k sexu vzešel od ní. Líbil se jí. Byl okouzlující. Měli spolu vaginální sex, anální neměli, svědkyně to neměla ráda. Poprvé při styku se jí to moc nelíbilo, vyříkali si to. Promluvil si o tom s kamarádem, který dělal tantru, aby to bylo dobré i pro ni. Chtěl, aby se jí to také líbilo. Pokud svědkyně odmítla sex, tak nic nebylo. Modřiny si nepamatovala, ale svědkyně přiznala, že má jemnou kůži. Nepamatovala si žádnou bolest. Kouřili spolu jenom trávu. Po ní byl obžalovaný spokojený, klidný a jenom spal. Milovali se u obžalovaného, v ateliéru, v jeho bytě. V novém bytě nikdy nebyla.

Necítila se nerespektována. U obžalovaného nezaznamenala agresivní chování. Zažila ho jen, když křičel do telefonu.

Dále u hlavního líčení soud provedl listinné důkazy založené ve spisovém materiálu, především protokoly o prohlídce těla poškozené, o domovní prohlídce, znalecké posudky, ke kterým byly znalci vyslyšeni u hlavního líčení.

Z úředního záznamu policie soud u hlavního líčení zjistil, že hlídka Místního oddělení policie Bartolomějská byla vyslána do bytu oznamovatelky M. N. dne 2. července 2016 v 16:30 hodin. Hlídka se dostavila v 16:40 hodin, přičemž oznamovatelka je odvedla do pokoje, kde se nacházela poškozená B. M.. Poškozená hlídce uvedla stejný popis události jako následně v procesním postavení svědka. U následného vytěžení poškozená popisovala pachatele jako cizince indiánského vzhledu. Svůj nesouhlas s dalším stykem měla vyjadřovat anglicky slovy „stop it hurts me“. Kamarádce M. volala ze zastávky na xxx v 14:53 hodin. Vzpomněla si, že pachatel měl na těle tetování dinosaura a že společně hledali její náušnici. **Ze záznamu z linky 158** vyplynuly časové souvislosti, zejména čas oznámení skutku na policii, a to dne 2. července 2016 v 16:26:38 hodin. Voláno bylo z telefonu M. N..

Z úředních záznamů soud u hlavního líčení zjistil, že vytěžení Městského kamerového systému v okolí kulturního centra xxx bylo negativní, a že záznamy rovněž popisovaly, jakým způsobem došlo ke ztotožnění obžalovaného. Bylo provedeno i šetření k řemeslníkům, kteří měli dne 2. července 2016 pracovat v domě v xxx. Bylo zjištěno, že si nepamatují, zda uvedeného dne poškozenou a obžalovaného viděli, na chodbách se pohybovali pouze při vynášení suti a nájemníky v domě neznají.

Z protokolu o ohledání místa činu, a to ateliéru užívaném obžalovaným v ulici xxx na Praze xxx, a fotodokumentace soud u hlavního líčení zjistil, že ateliér obviněného se nacházel ve sklepních prostorách domu. Ateliér tvořil místnost o rozměru cca 4x5 metru. Podlaha byla pokryta zbytky koberců, na zdi proti schodišti bylo plátno, na němž byla různobarevná tvář převážně na červeném pozadí. V rohu vedle schodů se nacházela malá sedačka o délce 1 metr, znečištěná zejména od barev.

Z protokolu o prohlídce těla soud u hlavního líčení zjistil, že se souhlasem poškozené byla provedena prohlídka jejího těla v rámci lékařského vyšetření odbornou lékařkou v gynekologické ambulanci. Lékařkou byla pořízena fotodokumentace, která měla dvě části. Část dokumentující tělo poškozené bez intimních partií byla zařazena v papírové podobě do spisu, druhá část s fotografiemi intimních míst poškozené byla pouze na přiloženém DVD. Zdravotnický personál zajistil z těla poškozené biologické stopy, a to stěry z genitálu, pochvy, rekta, úst a obou předloktí. Kriminalistický technik zajistil biologické stopy zpod nehtů obou rukou, chemické stopy barvy z rukou a jako věcné stopy legíny, šaty, kalhotky a podprsenku poškozené.

Z lékařské zprávy soud u hlavního líčení zjistil, že u poškozené byly zjištěny četné podlitiny téměř po celém těle, otok a trhliny v oblasti zevního genitálu a mírný otok v oblasti konečnicku. V oblasti přechodu hrudní a krční páteře měla otok a zarudnutí, v oblasti horní části hrudní kosti otok a lehké zarudnutí, modřiny na předloktí a pažích, čerstvé podlitiny od cca 0,5 cm až po cca 3 cm na dolních končetinách, modřiny na stehnech zepředu i zezadu, v oblasti holení a lýtek. Zranění, která poškozená utrpěla, byla zadokumentována ve fotodokumentaci ve spisu. Stav poranění dne 20. července 2016 byl zachycen na fotodokumentaci založeném ve spisu.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky soud u hlavního líčení zjistil, že v červenohnědých skvrnách na vnitřní straně rozkroku kalhotek poškozené (stopa č. 14) byla prokázána směs lidské krve, lidského spermatu a lidských slin, v rozkroku mimo viditelné krevní skvrny byla prokázána směs lidského spermatu a lidských slin, přičemž případnou příměs lidské krve nešlo jednoznačně vyloučit. V této stopě byl stanoven smíšený profil DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna byla mužského pohlaví. Majoritní složka tohoto profilu byla shodná s profilem DNA poškozené B. M.. Minoritní složka profilu nebyla vhodná k žádnému porovnání. Ve stěru z genitálu poškozené (stopa č. 17) byla prokázána směs lidského spermatu, lidských slin a lidské krve. Ve stěru z pochvy poškozené (stopa č. 18) byla prokázána směs lidského spermatu, lidských slin a lidské krve. Ve stěru z úst poškozené (stopa č. 19) byla prokázána přítomnost lidských slin. Ve stěru z rekta poškozené (stopa č. 20) byla prokázána směs lidského spermatu a lidských slin, případnou příměs lidské krve nešlo jednoznačně vyloučit. Ve stopách č. 17 – 20 byly stanoveny identické profily DNA odpovídající jedné a téže osobě ženského pohlaví, které byly shodné s profilem DNA poškozené M.. Ve stěru z pravého předloktí poškozené (stopa č. 21) nebylo zjištěno sperma, sliny ani krev, případně jiný

relevantní biologický materiál vhodný ke zkoumání z odvětví biologie – sérologie. Ve stěru z levého předloktí (stopa č. 22) byly prokázány lidské sliny. Ve stopách č. 21 – 22 byly stanoveny smíšené profily DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna byla mužského pohlaví. Minoritní složka tohoto profilu byla shodná s profilem DNA poškozené B. M.. V těchto profilech bylo možné rozlišit identickou majoritní složku odlišnou od DNA profilu poškozené a byla vhodná k dalšímu porovnání. Tato majoritní složka se shodovala s DNA profilem obžalovaného. Tato shoda přesahovala statistickou hranici stanovenou jako minimum pro průkaz individuální shody profilů DNA. Ve stopách č. 14 a 18 se nepodařilo stanovit relevantní Y haplotypy. Ze stop č. 17, 20, 21 a 22 byly stanoveny identické Y haplotypy odpovídající jediné osobě mužského pohlaví. Porovnáním byla zjištěna shoda tohoto Y haplotypu s Y haplotypem obžalovaného. Shoda Y haplotypů neměla vzhledem k charakteru dědičnosti Y chromozómu hodnotu individuální identifikace. Shodný Y haplotyp mohou nést všichni příbuzní v paternální linii výše uvedené osoby.

Z výsledku alкотestu soud u hlavního líčení zjistil, že při vyšetření dne 2. července 2016 ve 20:11 hodin bylo poškozené M. naměřeno 0,13 ‰ alkoholu v dechu. Test na přítomnost drog DrugWipe byl negativní.

V průběhu prověřování byly fotograficky zadokumentovány **SMS zprávy**, které posílala poškozená M. ze svého telefonu svému kamarádovi F. De P.. Ve 12:01 hodin se jej poškozená ptala „Žiješ?“, na což vzápětí kamarád reagoval odpovědí a dotazem „Jo, jak jste tam dopadli?“ Poškozená odepsala v 12:34 hodin: „Ja zle..jsi doma? nebo nekde pobliz?“ a následně v 12:36 hodin: „Nechci te otravovat..ale..asi potrebuju nekoho znamyho blizkyho..co nejrychleji..prosim..je mi to trapny..ale volam trochu o pomoc..“. Dále byla zadokumentována SMS zpráva, kterou poškozená zaslala kamarádce Anně V. dne 2. července 2016 v 08:10 hodin: „Andulko..nechces jit radsi s nami?“.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie soud u hlavního líčení zjistil, že i při vyšetření u znalce uváděla **poškozená B. M.** stejné údaje jako u policejního orgánu. Podle znalců se poškozená jevila jako poměrně komponovaná, vnitřně a sociálně nezávislá, dobře sociálně přizpůsobivá, zvýšeně senzitivní osobnost s nadprůměrným intelektem a bohatými uměleckými zájmy. V době vyšetření byla zvýšeně nejistá a úzkostná. I když byla poškozená sociálně nezávislá a seberealizace byla pro ni vysokou hodnotou, nešlo o osobnost příliš dominantní ani psychicky robustní. U poškozené nebyla zjištěna žádná výraznější porucha osobnosti, narušení kognitivních funkcí ani oslabení kontaktu s realitou, které by výrazněji snižovaly schopnost poškozené přiměřeně si vybavit a posléze reprodukovat prožité skutečnosti. Poškozená neměla a priori sklon vymýšlet si. K realitě měla poměrně věcný, kritický, i když v některých směrech nekonvenční postoj. Její obecná věrohodnost byla vysoká. Specifickou věrohodnost však mohla alterovat a snížit např. požitím alkoholu nebo snahou vytěsnit některé aspekty prožité události. U poškozené znalci diagnostikovali duševní poruchu, kterou Mezinárodní klasifikace nemocí řadí mezi poruchy úzkostného spektra, resp. reakce na těžký stres a poruchy přizpůsobení. Jednalo se o posttraumatickou stresovou poruchu, která se rozvinula v reakci na extrémní stres, resp. jednání obžalovaného. V období před datem 2. července 2016 poškozená známky této poruchy nejevila. V minulosti docházela sice na psychoterapeutická sezení, ale v rámci nich s psychologem řešila pouze problematiku partnerských vztahů, vztahů s rodiči a obavy z neplodnosti po gynekologickém výkonu. V příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného došlo u poškozené k rozvoji obtíží, které naplňují diagnostická kritéria MKN-10 pro posttraumatickou stresovou poruchu, přičemž některé příznaky této poruchy odpovídaly také nespecifickým příznakům tzv. „rape syndromu“. V době zkoumání u poškozené klinicky

dominovaly úzkostné a depresivní obtíže, recidivující panické ataky, agorafobie (strach z opuštění domova), vyhyčivé chování, obavy z návštěvy místa, kde k inkriminované události došlo, známky zvýšené psychické citlivosti, zesílená úleková reakce, poruchy spánku, pocity vyčerpanosti, otupění a zároveň podrážděnosti, snížená schopnost soustředění a rozhodování. Takto popsané obtíže, jež dosahovaly až střední intenzity, měly dopad na fungování poškozené v běžném životě, a to ve sféře osobní, pracovní i sociální. Uvedená duševní porucha mohla zanechat trvalé následky ve formě přetrvávajících změn osobnosti po traumatizující, extrémně stresující události. Předpokladem rozvoje takových změn osobnosti by však byla chronifikace obtíží. Zdravotní stav poškozené v době zkoumání určitě vyžadovala odbornou péči psychiatrickou i psychologickou. Ta jí byla poskytována ambulantní formou, užívala anxiolytika (léky proti úzkosti), a zároveň docházela na psychoterapeutická sezení, jejichž cílem bylo pomoci poškozené se s traumatizujícím zážitkem vyrovnat.

Vzhledem k vyvstalým otázkám soud považoval za důležité vyslechnout všechny znalce, kteří zpracovávali znalecké posudky v přípravném řízení na osobnost poškozené a dále na osobnost obžalovaného.

Z výsledku **PhDr. Františka Krcha, znalce** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace **klinická psychologie**, u hlavního líčení soud zjistil, že odkázal na vypracovaný znalecký posudek, který zpracoval se svým kolegou Kozelkem, a že ani po seznámení se s dodatečným spisovým materiálem z řízení před soudem neměl nic, co by změnil na závěrech znaleckého posudku.

Na doplňující otázky znalec rozvedl, že při vypracování vycházel ze spisového materiálu v přípravném řízení a jako testovací metody použil rozhovor s poškozenou. Testy věrohodnosti znalec neprovedl, vycházel přitom z osobnosti poškozené, zda její osobnost má či nemá psychopatické rysy osobnosti, které mají tendenci výrazně zkreslovat realitu, a zda má nějakou poruchu myšlení a intelektu, což se nepotvrdilo. Poškozená je schopna vypovídat v určitém kontextu účelově. Někaká jednoznačná tendence poškodit obžalovaného při vyšetření zjištěna nebyla. Znalec vyhodnotil, že poškozená je na obecné rovině věrohodná. Zhodnocení specifické věrohodnosti je otázka soudního dokazování. Do určité míry může být její věrohodnost snížena požitým alkoholem nebo psychoaktivními látkami.

K otázce týkající se úzkosti poškozené a jejímu následnému se svěřování ostatním lidem znalec uvedl, že spousta lidí podobným způsobem reagují na prožitou událost, mají potřebu to verbalizovat, jsou vyplašení. Úzkost neznamená to, že zalezou někam do kouta a přestanou komunikovat s okolím. Poškozená byla zmatená, měla potřebu o tom mluvit. Osobně jako děvčeti ji poškozovalo přiznat si to, mohlo to pro ní znamenat stigma. Přitom se lidé běžně mohou o tom bavit i s lidmi, které znají jen od vidění. Poškozená je citlivá, moudrá, prozíravá. U poškozené nebyly patrné rysy pithiatické ani histrionské nebo snaha upozornit na sebe. Spíše se u ní vyskytovala rozporuplnost, senzitivita, úzkostnost. Znalec připustil, že věděl o tom, že poškozená rok a půl před událostí měla problémy, nemohla přijít do jiného stavu, byla to pro ni citlivá otázka, docházela kvůli tomu k psychiatrovi. Nijak detailně to však znalec nezkoumal. S tím odkázal na psychiatra.

Znalec neohodnotil poškozenou za extrémně promiskuitní.

K rozdílu mezi chronickou úzkostí a akutní úzkostí znalec uvedl, že poškozená byla vždy citlivá, při projektivním vyšetření byly zjištěny náznaky na vystupňovaný strach, úzkost vázanou na některé situace, zvýšenou senzitivitu. Znalec nemohl uvést, co bylo příčinou úzkosti.

S ohledem na život poškozené a na prostředí, ve kterém se vyskytovala, tady s přihlédnutím k tomu, že se pohybovala v uměleckém prostředí, žila v Praze, rodiče byly

často pryč, byla vysokoškolačka, tak 20 jednorázových vztahů za 11 let se nepovažuje za extrémní počet.

K posttraumatické stresové poruše znalec uvedl, že se jednalo o míru úzkosti, senzitivity, ale s otázkami na poruchu odkazuje na psychiatra.

Znalec při prohlížení předložených materiálů ke zpracování znaleckého posudku nezjistil žádné rozpory s výpovědí poškozené při vyšetření.

U hlavního líčení byl dále vyslyšen **MUDr. Petr Kozelek, znalec** z oboru zdravotnictví, odvětví **psychiatrie**, specializace gerontopsychiatrie. Z jeho výpovědi soud zjistil, že odkázal na závěry vypracovaného znaleckého posudku, který zpracoval se svým kolegou Krchem, a že ani po seznámení se s dodatečným spisovým materiálem z řízení před soudem neměl nic, co by změnil na závěrech znaleckého posudku.

Znalec k doplňujícím otázkám uvedl, že posttraumatická stresová porucha stejně jako jiná duševní porucha se diagnostikuje podle klinických příznaků, podle obtíží daného pacienta. Klinický obraz, který zjistili během vyšetření poškozené, odpovídal právě této poruše. Znalec při vyšetření dospěl k závěru, že poškozená příznaky posttraumatické stresové poruchy před dotčenou událostí netrpěla. K tomuto závěru znalec dospěl na základě zdravotnické dokumentace a z toho, co mu poškozená sama sdělila. K tomu se vyžádal zprávu od doktorky **Kárové**, která jako první tuto poruchu diagnostikovala. Znalci byli seznámeni s tím, že poškozená již měla v minulosti nějaké potíže, ale s posttraumatickou stresovou poruchou nesouvisely.

Zpráva od doktorky Kárové, kterou si znalec vyžádal, byla napsána v ruce, většina z toho nebyla čitelná, v závěru byla uvedena diagnóza a způsob léčby. O detailech její diagnostiky znalec nic bližšího nevěděl.

Z tvrzení doktorky Kárové znalec zjistil, že poškozená docházela před událostí k psychoterapeutovi. Znalec uvedl, že, pokud by se jednalo o skutečné depresivní obtíže, prostá psychoterapie by nebyla dostačující, ale spíše jen podpůrná. To bylo po její gynekologické operaci, kdy se obávala, že nebude moct mít děti. V té době měla i vztahové problémy v rodině.

Znalec dále uvedl, že **posttraumatická stresová porucha** se rozvine po události, kdy pacient musel skutečně zažít opravdu **masivní stres**.

K otázkám, jak je možné vysvětlit situaci, ve které se poškozená ocitla, znalec uvedl, že je možné najít vysvětlení v typu osobnosti poškozené. I když u ní nedagnostikovali specifickou poruchu osobnosti, měla některé akcentované osobnostní rysy. Bylo možné, že se tyto rysy na tom mohly podílet. To však nemění nic na tom, že poškozená musela zažít stres, když potom odmítala sexuální styk, kdy bylo konáno proti její vůli.

Na doplňující dotaz týkající se ovlivnění ochoty poškozené k sexuálnímu styku znalec odpověděl, že bylo možné, že vedle změny osobnostní patologie mohla sehrát roli i požití velkého množství alkoholu i požití omamných psychotropních látek.

U otázek týkající se vnímání po požití alkoholu a omamných psychotropních látek se znalec pouze domníval, jak co mohlo ovlivnit v jaké míře. Dále uvedl, že účinky alkoholu a kokainu jsou protichůdné, alkohol je sedativní, kokain má budivý (excitační) účinek. Alkohol utlumuje, kokain zrychluje psychomotoriku. Pokud by byl člověk intoxikován alkoholem, po požití kokainu by příznaky otravy alkoholem mohly ustoupit do pozadí. Záleželo by na stádiu intoxikace. Alkohol spíše tlumí libido, kokain stimuluje efekt na sexuální styk.

Znalec připustil, že je možné, aby při styku to osoba vnímala pouze vnitřně, aniž by byla schopná to navenek ukázat, a to právě v důsledku alkoholu.

K dopadu požití alkoholu a kokainu na vnímání smyslovými ústrojími znalec uvedl, že alkohol má ze začátku jakýsi stimulační účinek, v určité fázi intoxikace poté nastává účinek sedativní, tlumivý, kdy psychomotorika je zpomalená, vážne reakční čas, přesnost pohybů, stabilita apod. Kokain naopak zrychluje psychomotoriku, myšlení, může se po požití kokainu rozvinout manický syndrom se zrychleným myšlením, můžou se vyskytnout i halucinace. Po požití kokainu člověkem intoxikovaným alkoholem účinky alkoholu ustupují a jsou potlačeny efektem kokainu.

Znalec k chování poškozené po vyšetření zjištěného z výpovědi svědků uvedl, že je spíše typické, že pacienti trpící posttraumatickou stresovou poruchou se vyhýbají tomu, aby ventilovali svoje traumatizující zážitky, většinou se vztahují do sebe, vyhýbají se společnosti. V době vyšetření poškozená popisovala obtíže, které z pohledu znalce odpovídaly posttraumatické stresové poruše.

Znalec uvedl, že vycházel z toho, jak pacient popisuje svoje potíže, jak odpovídá na doplňující otázky, zkoumání probíhá rozhovorem s pacientem. U poškozené dominovaly příznaky jako úzkost a deprese, poruchy spánku, nutkavé vzpomínky na událost, zvýšená bdělost, zvýšená úlekové reakce.

Posttraumatickou stresovou poruchu v podstatě nejde diagnostikovat laboratorně, ačkoliv experimentálně se nějaké studie dělaly s hladinou stresových hormonů, ale jaksi závěry nebyly jednoznačné a nelze takovou poruchu jednoznačně potvrdit laboratorním vyšetřením.

Tedy při diagnostikování této poruchy je znalec **odkázán jen na výpověď pacienta** a tu poté posoudí podle kvalifikace vyjmenovaných příznaků s dalšími kritérii.

Znalec připustil, že chování poškozené po vyšetření znalci neodpovídá posttraumatické stresové poruše, a to i s ohledem na závěry vyšetření, kdy její příznaky byly posouzeny jako mírné až středně těžké. Intenzita příznaků může být různá. Mohlo to být i v důsledku toho, jak se chtěla poškozená z tohoto stavu dostat.

Znalec připustil, že příznaky lze nastudovat a poté simulovat před znalcem. Většinou se takové jednání člověka pozná podle toho, že mají příznaky nastudované z internetu. V případě poškozené se znalec nedomníval, že se jednalo o simulaci.

K otázce, zda poškozená při vyšetření sdělila i to, že komunikuje se svými přáteli, že jejich společnost vyhledává, že jim vypráví o tom, co se stalo, že se účastnila letního festivalu, znalec uvedl, že se svěřila s tím, že po události odjela na chalupu se svými přáteli.

U poškozené znalci diagnostikovali některé akcentované osobnostní rysy, který jsou považovaný za osobnostní normu, a to hypersenzitivitu, přecitlivělost. Ta se projevuje například tak, že menší stresová zátěž může vyvolat větší potíže. Pacient je přecitlivělý na jakýkoliv stres, zátěž, tlak. U takové osoby by se mohly vyvinout po běžném normálním stresu psychické potíže. Jedná se o predispozice pro rozvoj úzkostných a depresivních obtíží.

K paměti poškozené na dotčenou událost znalec uvedl, že vliv na její paměť mohla být ovlivněna požitými drogami a alkoholem, i v důsledku toho, že efekt požitých látek dozníval, vše může souviset i s výpadky paměti. Mohlo dojít i úmyslnému vytěsnění vzpomínek.

Na dotaz, zda může být posttraumatická stresová porucha spuštěna tím, že se vyskytne nějaký stresor na skutečnosti prožité v minulosti, znalec odpověděl, že se podle diagnostických kritérií této poruchy musí stres rozeběhnout do několika týdnů až měsíců od stresující události. Musí však nastat masivní stres z nějaké katastrofy, z únosu, ze znásilnění, aby v podstatě vyvolal reakci.

Nevěra dle znalce nemohla být hlavním faktorem k ovlivnění projekce u poškozené.

Na otázku, zda je možné, aby pacient s diagnostikovanou posttraumatickou stresovou poruchou žil velmi společenským životem, znalec uvedl, že obvyklé to není.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie soud u hlavního líčení zjistil, že podle znalce psychiatra **obžalovaný** v době zkoumání a ani v době činu netrpěl žádnou forenzně významnou duševní poruchou, chorobou, sexuální deviací ani závislostí na návykových látkách. Nebyl závislý ani na alkoholátech. V době činu byl ve stavu těžší kombinované opojenosti, dané působením alkoholátů a látky typu kokainu. Jiné stavy, látky ani faktory v této době na obžalovaného nepůsobily. Nejednalo se o patologickou opilost. Jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací byly v době činu vlivem výše popsané těžší kombinované opojenosti podstatnou měrou snižené, a to pouze vlivem této opojenosti. Pobyt obžalovaného na svobodě nebyl z psychiatrického aspektu považován za společensky nebezpečný a nebyl důvod k doporučení žádných ochranných opatření. Znalec psycholog konstatoval, že u obžalovaného neshledal žádnou forenzně významnou poruchu strukturace osobnosti. Intelektové schopnosti obžalovaného byly v pásmu průměru až lehkého nadprůměru. Nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o přítomnosti patologické agresivity obžalovaného, včetně agresivity sexuální, a nebylo zjištěno nic, co by mu za běžných okolností bránilo afektivitu a agresivitu ovládat. Osobnost obžalovaného díky jeho etnickému původu jevila některé specifické charakteristiky, které ale nebyly forenzně významné ve vztahu k vyšetřovanému deliktu. Psychologická motivace činu nebyla žádná, výsledné jednání bylo poplatné ovlivnění alkoholem a návykovou látkou. Vzhledem k tomu, že znalci nebylo zjištěno žádné předchozí antisociální jednání obviněného, nemohl se vyjadřovat ke schopnosti resocializace.

U hlavního líčení soud dále vyslyšel znalce, kteří v přípravném řízení vypracovali znalecký posudek na osobnost obžalovaného.

Z výpovědi MUDr. Luboše Zdrůbka, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, u hlavního líčení soud zjistil, že ani po seznámení se s novým spisovým materiálem pořizovaným v řízení před soudem nejsou žádné nové skutečnosti, které by ovlivnily závěry znaleckého posudku.

Znalec uvedl, že zaslané protokoly z hlavního líčení měly dobrý vliv a potvrdily závěry znaleckého posudku.

K tomu dále dodal, že výpovědi bývalých milenek a přítelkyň obžalovaného jednoznačně potvrzují závěry znaleckého posudku, že obžalovaný není osobou agresivní ani ve smyslu sexuální agresivity. Zdokumentované četné sexuální vztahy obžalovaného bez agresivity korespondují s výsledky vyšetření, tedy u obžalovaného není přítomna žádná sexopatologie.

Dále se znalec vyjádřil k výpovědi znalce MUDr. Petra Kozelky týkající se hodnocení vlivu požitých návykových látek a alkoholátů. Ani obžalovaný ani poškozená nebyli na těchto látkách závislí. Jejich vztah k nim byl charakterizován jako součást bohémské společnosti, ve které se oba dva pohybovali. K těmto společenským dýchánkům patří excesivní nárazové zneužívání některých psychotropních látek potažmo i alkoholátů. Kokain je velice afrodisiakální látka. U obou aktérů došlo ke změně psychického stavu, nálady, chování a jednání, na něž neměl vliv pouze alkohol, ale právě i kokain. Neexistuje jistota, že po požití určitého množství obou látek se bude každý chovat standardně. Z dalšího průběhu událostí bylo naprosto zřejmé, že byli sexuálně excitovaní, proto volili tedy způsob poměrně divokého sexuálního kontaktu.

Z dalšího běhu událostí bylo patrné, že u poškozené přestaly požitě látky působit dříve než u obžalovaného. Bylo možné, že si začala uvědomovat souvislosti, bujarost a morálnost, morální kocovina. Při doznívání účinků excitačních látek, tedy kokainu, se může vyskytnout i tzv. *špatný dojezd*. Tedy odeznívání excitační fáze povzbuzení se začne obracet do fáze lehce depresivní rozladové, což může způsobit to, že zájem o další bujarý sex je tímto velmi potlačen.

Obžalovaný je temperamentní, zvyklý na bujarou sexualitu. Je pravděpodobné, že obžalovaný byl v zajetí toho, proč nepokračovat, když do této doby to bylo takové bujné a veselé. Není možné požadovat po obžalovaném, aby odhadl, kdy poškozená již není pod vlivem návykové látky a tedy další konání je nepřipustné a proti vůli partnerky. Oba aktéři, tedy obžalovaný i poškozená, byli v té době ještě stále ve stavu změněného vědomí v důsledku vlivu doznívající intoxikace kombinací alkoholu a kokainu, neboli jejich rozpoznávací schopnosti v této době byly podstatnou měrou sníženy.

Vyšetřením obžalovaného nebyla u něho zjištěna přítomnost žádné forenzně významné poruchy osobnosti. Závislost na alkoholu ani návykových látkách nebyla diagnostikována.

Bezprostřední reakce poškozené na to, když si začala uvědomovat, že došlo k něčemu špatnému, není posttraumatická stresová porucha. Ta se vyvíjí až postupem času. Její první reakce byla spíše na úrovni morální kocoviny.

Na dotazy znalec odpověděl, že čerpal i ze zaslaných podkladů týkajících se poškozené, a to protokolů o jejím výslechu.

Na kombinaci alkoholu a kokainu může být reakce individuální. Kokain se nebere za účelem navození halucinací, ale aby uživateli bylo veselo, odbrzdilo jeho sexualitu, a také pro delší výdrž.

K doplňujícím dotazům znalec dále uvedl, že nebylo zjištěno nic, čím by byl obžalovaný po stránce psychiatrické, sexuologické či v rámci vztahu k návykovým látkám pro společnost nebezpečný.

K tomu se vyjádřil znalec MUDr. Petr Kozelek s tím, že se u poškozené obtíže vyvinuly asi týden po události. Měla obavy vycházet z domova.

Z výslechu **PhDr. Zory Jančuškové, znalce** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, u hlavního líčení soud zjistil, že ani po seznámení se s důkazy provedenými v řízení před soudem nenastaly skutečnosti, které by ovlivnily závěry znaleckého posudku. Poté shodně uvedla jako v závěrech znaleckého posudku č. 89/16 znaleckého deníku.

U obžalovaného nebyly shledány žádné známky patologické lhavosti, ani psychopatologie.

Soud u hlavního líčení dále k osobě obžalovaného zjistil **z opisu rejstříku trestů**, že byl jednou soudně trestán za přečin poškození cizí věci. Na dotčenou věc se vztahovala amnestie ze dne 1. ledna 2013. Věc byla zahlazena rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 6 dne 1. dubna 2015 pod sp. zn. 2 Nt 3510/2015. Z opisu z evidence přestupků soud dále zjistil, že neměl žádný záznam. Obviněný měl na území České republiky povolený dlouhodobý pobyt z důvodu zaměstnání, platnost povolení byla do 31. ledna 2017.

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud **zhodnotil všechny důkazy** podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Soud vzal za prokázané, že skutečně se obžalovaný s poškozenou seznámil v noci ze dne 1. na 2. července 2016 v Xxx, kde spolu pili alkohol a požili kokain, a posléze spolu někdy kolem 08:10 hodin, kdy napsala A. V. SMS zprávu, dobrovolně odešli do ateliéru obžalovaného ve sklepních prostorách domu v xxx a kde spolu měli opakovaně dobrovolný pohlavní styk, v různých pozicích a s různými technikami masturbace jich obou navzájem. Poté poškozená opustila ateliér a odjela za svými kamarády. Poté v 16:26 hodin zavolali z mobilu M. N., aby nahlásili trestní oznámení. To vše ani jedna ze stran nerozporovala.

Soud však nevzal za prokázané, že poté, kdy poškozená někdy kolem 12:01 hodin, tedy v době, kdy napsala kamarádovi F. De P. SMS zprávu, si začala oblékat spodní prádlo, se jí měl obžalovaný naopak snažit svléci, bránit jí v odchodu, naléhat na poškozenou za účelem dalšího pohlavního styku. A následně že měl na poškozenou vyvinout násilí, tedy jí povalit na pohovku tak, že měla ležet na břiše s hrudníkem přitlačeným na opěrku pohovky, poté ji přetočit na záda, přitlačit jí nohy k hlavě, tlačit její krk na opěradlo pohovky, kdy v obou polohách měl na ní vykonat opakovaný vaginální a anální pohlavní styk, což poškozené mělo po celou dobu způsobovat nepříjemnou bolest, kvůli čemu začala plakat, a to vše přes její aktivní odpor slovní i fyzický, kdy mu anglicky říkala, ať přestane, že jí to bolí, a přitom do něho kopala, a v průběhu styku jí měl přinutit ještě k felaci jeho penisu.

Z těchto nedobrovolných pohlavních styků měla poškozená utrpět pohmožděliny a modřiny po celém těle a měla se u ní rozvinout posttraumatická stresová porucha, projevující se úzkostnými a depresivními obtížemi, recidivujícími panickými ataky, agorafobií (strach z otevřených prostor), vyhýbavým chováním, obavami z návštěvy místa, kde k inkriminované události mělo dojít, známkami zvýšené psychické citlivosti, zesílenou úlekovou reakcí, poruchami spánku, pocity vyčerpanosti, otupění a zároveň podrážděnosti, sníženou schopností soustředění a rozhodování, kdy tyto obtíže měly dosahovat až střední intenzity, měly mít dopad na fungování poškozené v běžném životě, a to ve sféře osobní, pracovní i sociální, kdy uvedená duševní porucha mohla zanechat i trvalé následky ve formě přetrvávajících změn osobnosti po traumatizující, extrémně stresující události, přičemž takovou poruchu by bylo možné považovat za těžkou újmu na zdraví. Poškozené se mělo podařit opustit ateliér teprve po uspokojení obžalovaného, kdy jí odemknul dveře od ateliéru.

To vše se pravděpodobně mělo odehrát mezi 12:01 a 12:34-36 hodin, kdy poškozená napsala kamarádovi dvě SMS zprávy, že jí je zle a že potřebuje někoho známého a že volá o pomoc, anebo od kolem 12 hodin do 14 hodin, kdy volala na mobil M. N., zda za ní může zajít.

K rozporné části popisu skutku obžalovaný uvedl, že všechny pohlavní styky po celou dobu byly ze strany obžalovaného i poškozené naprosto dobrovolné i jejich opakování, přičemž iniciátorem byla poškozená, a to až do doby, kdy poškozená řekla, že už dále nechce, obžalovaný nepokračoval a doprovodil ji až před dům. Po celou dobu byly dveře k ateliéru otevřené, neuzamčené, a poškozená mohla kdykoliv bez jakýchkoliv překážek odejít.

Naopak poškozená uvedla, že sice nejprve proběhly pohlavní styky i jejich opakování dobrovolně, avšak po nějaké době už dál nechtěla, i přesto je obžalovaný na ní opakovaně vykonal v nepříjemných polohách pro poškozenou, kdy se poškozená aktivně bránila slovně i fyzicky a kdy po celou dobu měly být dveře uzamčené, čímž u ní došlo k posttraumatické stresové poruše.

Je očividné, že se nejednalo o typický průběh znásilnění, který se na soudech obvykle projednává. Soud nemá pochyb o tom, že obžalovaný s poškozenou měl opakovaný dobrovolný pohlavní styk, což ani jedna ze stran nepopírala. Po určitém časovém úseku mělo však podle poškozené dojít k nedobrovolnému pohlavnímu styku. V tom však měl soud pochybnosti, které ho dovedli ke zprošťujícímu výroku.

Soud se zabýval na základě rozsáhlého dokazování tím, jak celá noc a následující den ve skutečnosti probíhaly.

Bylo možné, že v nějaké fázi, kdy poškozená s obžalovaným byla v ateliéru, s ním souložila dobrovolně, vyprovokovala obcování, a po nějaké době se její názor změnil. U hlavního líčení však nebyl proveden jediný důkaz, který by svědčil tomu, že poškozená jasně, srozumitelně, jednoznačným způsobem (slovně, odstrkáváním či jinak) dávala obžalovanému najevo, že

nechce dále pokračovat, že její chuť s ním dále souložit pominula a že si obžalovaný mohl být vědom, že nyní již jde o styk nedobrovolný. Tato zásadní okolnost tak zůstává v rovině tvrzení obžalovaného proti tvrzení poškozené.

U hlavního líčení vyplynulo, že spolu opakovaně dobrovolně souložili.

Soudu se v rámci významně rozšířeného dokazování podařilo zmapovat pohlavní život, zvyklosti a preference obou aktérů před inkriminovaným dnem. Je zřejmé, že jejich pohlavní život je bohatý, jeví znaky promiskuity a současně rizikového chování – s ohledem na nechráněné pohlavní styky, a to i s náhodnými partnery. Oba se nicméně vyskytují v uměleckých kruzích, kde do značné míry uvolněný, nevázaný a extrémně svobodomyšlný přístup k intimní části života člověka je běžným oproti běžné populaci.

Soud akceptoval návrhy obhajoby na rozsáhlé doplnění dokazování oproti řízení přípravnému, a to nejen o výslech přátel obžalovaného, ale o výslech osob z okruhu přátel poškozené, aby bylo možno alespoň dílčím způsobem objektivizovat způsob života obžalovaného i poškozené (a to nejen v intimní oblasti) v době před dotčnou událostí, ale dílem i poté.

K posouzení osobnosti obžalovaného proto bylo u hlavního líčení připuštěno doplnění důkazů o výpovědi svědkyň, a to bývalých přítelkyň (milenek) obžalovaného, které se shodovaly v jeho chování při intimních stycích, v jeho pohlavních zvyklostech. Pokud výslovně uvedly anebo stačilo, aby jen naznačily, že něco při sexu neakceptují nebo zrovna nechtějí, obžalovaný vždy jejich postoj přijmul, nevyvíjel na ně nátlak, ani si nic dalšího nevyuocoval.

Shodně uvedly, že pro obžalovaného bylo přednostní uspokojit partnerku, že i v případě, kdy to poprvé nebylo dokonalé, snažil se posléze přizpůsobit a vyzjistit, jak co změnit, aby to pro ně bylo příjemné. Ani jedna z jeho milenek neuvedla, že by obžalovaný měl sklon k násilí či brutalitě, přemlouvání či vynucování praktik, ať už v běžném styku nebo při sexu. V tomto případě se poškozená vymyká z řady milenek obžalovaného. Obžalovaný po celou dobu trestního stíhání uváděl, že celé milování s poškozenou bylo s jejím souhlasem, ani jednou mu nedala najevo, že by sex nechtěla, že by jí to bolelo.

Pro výše uvedené proto soud v částech popisu skutku, které byly rozdílné dle tvrzení poškozené a obžalovaného, změnil popis skutku do podmiňovacího způsobu narozdíl od obžaloby, neboť v těchto částech obžaloba dle názoru nalézacího soudu neunesla důkazní břemeno.

Dále v rámci hlavního líčení byly znalcům, kteří vypracovávali znalecký posudek na osobnost obžalovaného, zaslány protokoly o hlavním líčení, ve kterých se vyjadřovali obhajobou navržené svědkové.

Znalci u hlavního líčení shodně uváděli jako v závěrech znaleckého posudku stran osobnosti obžalovaného, že není osobnost agresivní, je bez psychopatologií, není nebezpečný pro společnost ani po stránce psychiatrické ani sexuologické.

Soud taktéž hodnotil chování obžalovaného po události, především jeho vyjadřování o poškozené v průběhu trestního stíhání, kdy opakovaně uváděl, že netuší, proč poškozená takto vypovídala, ale i přesto ani jednou se o ní nevyjádřil žádným špatným, hrubým ani vulgárním slovem, neosočoval ji, nehanobil ji ani nijak jinak nesnižoval její osobu.

K posouzení osobnosti poškozené byl u hlavního líčení také proveden výslech dalších svědků z jejího úzkého i vzdálenějšího okolí – viz výpovědi výše popsané.

Za významné považuje soud svědectví svědkyně M. J., která podrobně popsala, jak vnímala chování poškozené inkriminovaného večera a noci. Poškozená se, dle jejího svědectví, v dotčenou noc chovala tak, jakoby chtěla obžalovaného *dostat*, mít s ním pohlavní styk, že o něj projevovala zájem, ptala se po něm, zjišťovala, kdo to je, že se kolem něho motala, že se o něj nějakým způsobem otírala, že hodně pila, že společně s obžalovaným požíla kokain, a posléze s ním, s cizím mužem, kterého v ten večer – noc, viděla poprvé, dobrovolně odešla do ateliéru, což bylo bezpochyb u hlavního líčení prokázáno.

Bylo potvrzeno fotodokumentací tvrzení obžalovaného, že ateliér nemohl být uzamčen kvůli nataženému kabelu z elektrické zásuvky na chodbě. Poškozená měla tedy možnost kdykoliv v době, kterou strávila v ateliéru s obžalovaným, prostor ateliéru opustit.

Ničím, ani výpovědí samotné poškozené, nebylo vyvráceno, že to byla ona, kdo se začal před obžalovaným svlékat a tancovat a posléze i dal prvotní impuls k tomu, aby spolu začali souložit. To, jaký vliv na psychomotorické schopnosti poškozené míval požitý alkohol, popsala část svědků. Není pochyb o tom, že alkohol u poškozené odbrzdí zbrany. Otázkou zůstává, jaký vliv na celý děj a jeho subjektivní vnímání samotnou poškozenou měla okolnost, že během večera a noci vypila velmi mnoho alkoholu, který následně zkombinovala s kokainem.

Závěr znaleckého posudku uváděl, že poškozená nevykazovala žádné psychopatologie, pouze **zvýšenou přecitlivělost**, a dále že se u poškozené **rozvinula postraumatická stresová porucha v důsledku popisovaných událostí**, to však nemůže samo o sobě posloužit jako důkaz o vině obžalovaného.

Obecný problém se znaleckými posudky z oboru psychologického a psychiatrického tkví v tom, že závěry jsou založené na slovech osob, které jsou znalci vyšetřovány. Pokud se nejedná o osobu, která již v minulosti buď byla znalecky zkoumána, nebo jí byla poskytována psychiatrická péče či psychologická pomoc, je znalec v zásadě odkázán na rozhovor s posuzovanou osobou a na kusé informace ze spisového materiálu.

Někdo může být chronický lhář, někdo může být pravdomluvný člověk, ale každý je schopen v některé životní fázi říkat nepravdu, a to vědomou či nevědomou. Člověk může lhát úmyslně, ale může říkat nepravdu i kvůli svému rozpoložení, kvůli kvalitě svých paměťových schopností, kvůli svému ryze subjektivnímu vnímání probíhajícího děje apod..

Paměťová stopa může být ovlivněna nejen (nedokonalými) smysly, přes které si dotyčný ukládá informace do paměti, ale i časem či emocemi, šokem nebo požitými látkami, které ovlivňují právě psycho-senzomotoriku (souhrn smyslových orgánů, jejich vjemů, tělesného pohybu) tak, že zapamatovanou událost (proces vštěpování) si uchová v paměti částečně (retence), po čase může detaily zapomenout a při vybavování (reprodukce) si může dokreslovat detaily nebo dokonce přetvářet dle situace při vybavování.

Obžalovaný i poškozená potvrdili, že v dotčenou noc oba dva požíli alkohol i kokain. Poškozená přiznala, že tu noc to s alkoholem hodně přehnal. Soud tedy nepochybuje o tom, že oba dva mohli vnímat celou událost ze zcela opačných úhlů pohledu.

Soud se zabýval i úvahami nad ovlivněními obou aktérů po požití alkoholových nápojů a kokainu. V přípravném řízení však byla zajištěna pouze hodnota alkoholu v dechu u poškozené, a to až ve 20:11 hodin s hodnotou 0,13 promile. Jakou hladinu alkoholu v krvi

mohla mít ona nebo obžalovaný v době pobytu v ateliéru zjištěno nebylo. To, že oba pili (a poškozená hodně nad svou míru) plyne dílem z výpovědí jejich, dílem z výpovědí svědků.

Znalci při výslechu byli obecně dotazováni, co může způsobit kombinace požití alkoholu a psychotropních látek. Bylo zjištěno, že následek může být zcela individuální, neexistují žádné výzkumy ani statistiky. Obecně je sice známo, jaký má vliv požití alkoholu a jaký vliv má požití kokainu, avšak o vlivu na psychiku osobnosti v jejich kombinaci se z hlediska vědy příliš neví.

Důležité bylo zjištění, že kokain excituje sexualitu, snižuje zábrany, zatímco alkohol má účinky tlumící. Při vyprchávání kokainu může dojít k tzv. špatnému dojezdu, kdy uživatel se může dostat do fáze lehce depresivní.

K tomu soud zjistil, že znalecký posudek na osobnost poškozené byl vypracován dne 23.08.2016 znalci, kteří byli příbrani dne 20.07.2016. Pro vypracování posudku vycházeli mimo jiné z výpovědi poškozené ze dne 13.07.2016, kdy uvedla, že *se bojí potkat obžalovaného, že asi pět dní poté špatně spala, že jí bolelo tělo, bála se chodit venku, na policii dorazila v doprovodu své kamarádky, když vyjde ven, má black out, úplně dostává závratě, zapomíná i cestu, kudy šla, klepe se jako ratlík, podlamují se jí kolena, má to jak na houpačce, chvíli je jí dobře, potom je z toho úplně na dně.*

Vnímání děje poškozenou i obžalovaným tedy mohlo být výrazným způsobem ovlivněno jednak mírou jejich podnapilosti, jednak požitím kokainu, jakožto i kombinací alkoholu a kokainu, což se poté reálně mohlo podepsat na tom, jak vnímali realitu, jak vnímali vzájemné tělesné interakce. Je obecně známo, že vnímání okolí po požití značného množství alkoholu nebo po požití kokainu ve spojení s nedostatkem spánku nekoresponduje s realitou. Ve chvíli, kdy poškozená po asi čtyřech hodinách, během nichž s obžalovaným dobrovolně souložila, měla vyjádřit obžalovanému neochotu dále pokračovat a obžalovaný tak měl nepokračovat, zůstává sporným, zda svou nechuť dále souložit vyjádřila poškozená slovně či mimoslovně tak, aby obžalovaný věděl a byl srozuměn, že pokud bude pokračovat, dopouští se již sexuálního násilí. Není vyloučeno, že psychosenzomotorika poškozené byla v důsledku množství požitého alkoholu, v důsledku požití kokainu, v důsledku nedostatku spánku natolik ovlivněna, že sice vnitřně nechtěla pokračovat, ale svou nechuť a nevěli nebyla schopna projevit a neprojevila tak, aby to bylo jasné obžalovanému – a to poté, co s ním nedlouho před tím opakovaně dobrovolně souložila.

Každý i dobrovolný sexuální styk probíhající mezi fyzicky zdravými mužem a ženou vyžaduje jistou přípustnou míru fyzické převahy, akceptovatelného násilí, které je nejen v muži, ale i v ženě biologicky zakódováno.

Při konfrontaci znalce MUDr. Petra Kozelky, který vypracoval znalecký posudek na poškozenou na základě její výpovědi v přípravném řízení, kde popisovala, jaký má strach po dotčené události chodit ven, jak kvůli modřinám nenosí žádné krátké oblečení, je narušeno její běžné denní fungování, schopnost se rozhodovat, řešit běžné problémy, jak nevzládá chodit mezi cizími lidmi, (popisované stavy odpovídají panickým atakám s agorafobií) s výpověďmi svědků výše uvedenými, ze kterých bylo zjištěno, že poškozená po události cestovala do ciziny (Ameriky a Belgie), organizovala akce, rozprávěla o události s lidmi nejen blízkými, ale i vzdlenějšími, nakonec znalec uvedl, že **takové chování osoby postižené posttraumatickou stresovou poruchou po zažitém masivním stresu není obvyklé.** I s ohledem na závěr psychologického vyšetření poškozené ve znaleckém posudku je zřejmé,

že poškozená ve svých postojích je méně kovenční, její pohled na běžnou realitu může být v některých ohledech příliš subjektivní, příliš emočně zbarvený nebo složitý.

Typickými příznaky posttraumatické stresové poruchy jsou dotírající vzpomínky a sny, ztráta pozitivních emocí, vyhýbání se situacím a činnostem, které traumatický zážitek připomínají, **vyhýbání se rozhovoru o traumatu, filmům s podobným tématem, článkům, vyhýbání se blízkému vztahu, kdy postižení mají strach se svěřit a otevřít druhému člověku, vyhýbají se fyzickému kontaktu s druhými lidmi**, a zvýšená psychická a tělesná vzrušivost. Příznaky musí trvat déle než měsíc. **Posttraumatická stresová porucha se přitom vyvíjí až postupem času, nikoliv okamžitě po stresové události.**

Vzhledem k výpovědi svědků, a to M. N., O. N., A. V., která se o věci dozvěděla z doslechu do T. V., a dále M. P., J. G., J. K., V. K., A. a S., který se o dotčené věci dozvěděl od kolegy, M. J. a V. K., která se první zmínku dozvěděla od osoby, která měla vyhrožovat obžalovanému, kteří shodně uvedli, že jim poškozená nebo někdo jiný vyprávěl o dotčené události, a to dokonce do detailů, a dále sama poškozená připustila, že poté měla se svým tehdejší i novějším partnerem pohlavní styky, **soud má pochybnosti o tom, zda se u poškozené skutečně vyvinula posttraumatická stresová porucha po prožití opravdu masivního stresu**, a pokud ano, zda se tak stalo v důsledku úmyslného chování obžalovaného – tj. jsou pochybnosti, zda obžalovaný věděl, mohl vědět, mohl zjistit, dovítit se, že poškozená po chvílích naplněných intimitou, nahotou, sexem, mění názor a dává najevo jednoznačné ne.

S ohledem na rozsáhlé dokazování u hlavního líčení má soud za prokázané, že se poškozená po požití alkoholu nebo drog, popř. v jejich kombinaci, ráda baví, je otevřená, výřečná, navazuje kontakty, dokonce si i v takových situacích nachází své partnery, s kterými povětšinou ihned v den seznámení naváže sexuální vztah.

S ohledem na výpovědi poškozené a obžalovaného, které se shodují v tom, že si v průběhu večera (noci) povídali, pili a posléze spolu odešli dobrovolně do ateliéru obžalovaného, fakticky spíše větší sklepní kóje s laťkovými dveřmi, v něm poškozená dobrovolně zůstávala s obžalovaným (de facto naprosto cizím mužem) i během ranních hodin, kterého potkala teprve během noci, kterého vůbec neznala a kterého se snažila dostat, jak popsala očitá svědkyně večera. S ohledem na okolnosti seznámení, pobývání se svlečeným obžalovaným ve sklepním ateliéru po mnoho hodin, je zřejmé, že poškozená očividně neměla žádný strach zůstat nahá v přítomnosti naprosto cizího nahého muže.

Po celou dobu výslechu v přípravném řízení i u hlavního líčení poškozená opakovala, že jí byly poslední sexuální styky s obžalovaným **nepříjemné**. Je naprosto pochopitelné, že provozování sexu na pohovce v délce 1 metru s opěradly na obou stranách, po probdělé noci, když už postupně vyprchává omamující vliv alkoholu a požitých drog, po opakovaných sexuálních aktivitách, bez použití sexuálních pomůcek, například gelu, a v období, kdy poškozená dle svých slov menstruovala (silnější krvácení), může být nepříjemné. O tom vypovídá i lékařská zpráva MUDr. Lucie Melicharové, která poškozenou prohlédla v den podání trestního oznámení, ve které uvedla, že poškozená měla rodidla a konečník oteklý s lehkým otokem, lehce zarudlá, bez krvácení krom probíhajícího menstruačního krvácení. Je ze sexuálních zkušeností lidí obecně známo, že po opakované souloži v poměrně krátkém časovém úseku dochází k napuštění dotčených intimních partií v důsledku tření, k bolestivosti, k zarudnutí, k otokům a dokonce i k oděrkám a jiným pohmožděninám v těchto oblastech, a z těchto důvodů další pohlavní akt může být nepříjemný. To však nemůže

odůvodnit závěr, že se jednalo ze strany obžalovaného o násilný pohlavní styk – k takovému závěru by se soud mohl přiklonit, kdyby nadevší pochybnost bylo prokázáno, že svou nechuť dále souložit dala poškozená obžalovanému skutečně najevo, případně pokud by bylo prokázáno, že ke zvyklostem pohlavního života obžalovaného patří nerespektování sexuální partnerky. Četné svědkyně z řad milenek obžalovaného však potvrzovaly, že respektoval v sexu jejich přání, nálady, požadavky a že při jakémkoliv násilném, nesouladu s nějakou praktikou přestal obžalovaný usilovat o její vyzkoušení, respektoval svobodnou vůli své souložnice.

K otázce uzamčených dveří soud zjistil, že, i když byl ateliér od zbytku sklepního prostoru oddělen laťkovými dveřmi, kterými by, s ohledem na průměr elektrického kabelu vedoucího z ateliéru přes schody do chodby domu, bylo možné uvedený kabel bez větších problémů protáhnout, důležitým zjištěním bylo, že laťkové dveře se uzavíraly na zástrčku zvenčí. K bílým dveřím vedoucím ze sklepa bylo zjištěno dle fotodokumentace a výpovědi obžalovaného, že kvůli nataženému kabelu nelze dveře uzavřít, aniž by nebyl kabel poškozen. Vchodové dveře domu se zvenjšku otevíraly na kód a zvnitřku na kliku. V předmětný den skutečně se chodbou domu pohybovali dělníci. Z těchto zjištění je zřejmé, že dveře nemohly být uzamčené, poškozená mohla kdykoliv odejít a na chodbě mohla požádat dělníky o otevření dveří.

K modřinám a pohmožděninám na těle poškozené se vyjadřovala drtivá část svědků, ať již kamarádek tak jejich partnerů. Část z nich si za dobu, kdy s poškozenou byli ve vztahu, všimli, že u poškozené byly modřiny a pohmožděnininy běžné, neboť jako tanečnice padala či se bouchla o tanečního partnera, a dále k nim docházelo v posledních letech častěji v důsledku jejích zranění. Partneři poškozené uvedli, že poškozená měla citlivou pokožku. Vzhledem k tomu, že žádný ze znalců nezkoumal stáří modřin a pohmožděnin poškozené, ani v důsledku čeho mohly vzniknout, zda bouchnutím, spálením či jiným způsobem, nebylo prokázáno, že všechny modřiny a pohmožděnininy zadokumentované ve spisovém materiálu byly způsobeny obžalovaným, a když už by byly, nebylo prokázáno, že byly způsobeny až v době, kdy mělo dojít k údajně nedobrovolnému pohlavnímu styku a že k nim nedošlo již v době, kdy byl sex dobrovolný.

Co se týče výpovědi poškozené, že se aktivně bránila obžalovanému nejen slovy ale i fyzicky kopy, nebylo prokázáno ani zadokumentováno, že by po jejím fyzickém bránění zůstaly stopy na těle obžalovaného.

U hlavního líčení poškozená na senát působila jako přecitlivělá osoba, mírně neurotická, která neměla se svými dřívějšími partnery štěstí na fungující vztahy, které by mohly mít budoucnost, perspektivu. Z její výpovědi i z výpovědi jejich dlouhodobějších partnerů je zřejmé, že byla frustrovaná, partnersky nenaplněná. V dotčené době měla poškozená neuspokojivý vztah, který se blížil ke svému konci. Opakovala se situace, kdy byla ve vztahu, který jednostranně spojovala s nadějnou budoucností, jež se rozplynula. Prožívala náročné životní situace, kvůli kterým již v minulosti vyhledávala odbornou pomoc.

Soud nezpochybňuje, že poškozená skutečně může trpět úzkostnými stavy, avšak v procesu hodnocení důkazů, kdy svědkové, nemající zájem na výsledku věci, vypověděli rozdílně o chování poškozené po události (na rozdíl od toho, co poškozená tvrdila znalcům), má soud zato, že nebylo prokázáno, že těmito stavy trpí v důsledku masivního stresu zažitého z úmyslného chování obžalovaného. Pak se naskýtá varianta, že poškozená neříkala pravdu,

nebo realitu upravovala a užívala si zájem, který o ni projevovalo okolí jako k oběti. Možná je však i možnost, že poškozená popisovala své vnitřní stavy jednak v inkriminované okamžiky, jednak v době po nich následujících, avšak v době, kdy se měl nedobrovolný pohlavní styk odehrát, neprojevila svůj odpor k dalšímu styku, svou nevěli k pokračování v milování tak, aby to bylo obžalovanému s ohledem na všechny předcházející okolnosti zřejmé.

Soud se na základě důkazů provedených u hlavního líčení přiklonil k tvrzení, že poškozená vyprovokovala souložení s obžalovaným, že s ním souložila dobrovolně, nevadilo jí souložit s ním v barvách, v různých polohách, na různých místech ateliéru. S ohledem na vliv kokainu na psycho-senzo-motoriku je možné, že poškozená nemusela vůbec vnímat, že některé polohy jsou krajní, že mohou být nepříjemné, že mohou být bolestivé. Z obecných zkušeností je zřejmé, že určitý druh násilí do pohlavního života patří, jistá míra bolesti může být akceptovatelná. Co se týká fotodokumentace, na které jsou zobrazeny modřiny, otlaceniny a odřenyiny poškozené, není prokázáno, že vznikly až v době, kterou poškozená považovala za nedobrovolnou, klidně mohly vzniknout v době dobrovolných pohlavních styků, při kterých se mohla válet po podlaze, na starším drsným špinavým koberci, nebo na jednometrové starší pohovce bez peřiny nebo polštářů, popřípadně při jejích tanečních kreacích nejen v dotčenou dobu před obrazem, ale i při jejích nutkáních hodně skákat v průběhu noci, jak uvedla svědkyně M. J., anebo při jejím povolání tanečnice, a to především s ohledem na její citlivou pokožku, jak bylo u hlavního líčení mnohokrát zmiňováno svědky.

Obžaloba právně kvalifikovala chování skutek jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, dovozovala tedy, že obžalovaný měl poškozenou násilím donutit k pohlavnímu styku, měl spáchat takový čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, čímž měl způsobit těžkou újmu na zdraví poškozené.

Objektem tohoto trestného činu je právo na svobodné rozhodování o vlastním pohlavním životě. Násilí bylo již bohatou judikaturou definováno jako použití fyzické síly k překonání kladeného odporu nebo k zamezení odporu očekávaného, což je nutné si vykládat v kontextu konkrétních okolností a přihlížet přitom i k fyzickým dispozicím pachatele i oběti. při tom se nesmí jednat o odpor předstíraný. Podmínkou trestní odpovědnosti pachatele ve vztahu k této skutečnosti je **úmyslné zavinění**. Závěr o jeho zavinění musí vycházet z prokázaného chování druhé osoby v době činu, umožňující pachateli charakter jejího odporu vyhodnotit (shodně R 63/1978). Beznadějnost odporu může vyplývat například z jednoznačné fyzické převahy pachatele, z faktu, že je ozbrojen, z odlehlosti místa činu, které vylučuje dovolat se pomoci, apod. Za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, a to souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží zasahující sexuální integritu oběti méně intenzivním způsobem. O případné zneužití bezbrannosti, což je jedna z dalších variant kvalifikované skutkové podstaty, půjde v situaci, kdy je oběť bez přičinění pachatele v takovém stavu, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna projevit či klást dostatečný odpor jeho jednání. Pachatel si skutečnosti, která činí oběť bezbrannou, musí být vědom a musí ji úmyslně zneužít. Pokud uvede oběť do stavu bezbrannosti lstí, jedná se o spáchání činu násilím. Ke způsobení těžké újmy na zdraví postačí zavinění ve formě nedbalosti s ohledem na skutkové okolnosti, a to že pachatel měl a mohl předpokládat vznik závažného následku. Takovou skutkovou okolností může být např. to, že pachatel je obeznámen s citlivější povahou poškozené a s jejími odmítavými reakcemi na sexuální podněty (srov. NS 4 Tdo 1070/2012). Těžkou újmu na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek

je těžkou újmou na zdraví zmrzačení, ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti, ochromení údu, ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí, poškození důležitého orgánu, zohyzdění, vyvolání potratu nebo usmrcení plodu, mučivé útrapy, nebo delší dobu trvající porucha zdraví. Za delší dobu trvající poruchu zdraví lze požadovat dobu asi šesti týdnů za předpokladu, že po tuto dobu trvala vážná porucha zdraví (viz R 18/1969). Je třeba zdůraznit, že po celou tuto dobu musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o vážné onemocnění, a léčení tak v průběhu této doby nesmí mít již jen charakter pouhé rehabilitace, ale musí stále výrazně a podstatně poškozeného omezovat. Ublížením na zdraví se rozumí takový stav lidského organismu záležející v poruše zdraví (v onemocnění či poranění), který současně porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje poškozenému, a to nikoli jen po krátkou a zcela přechodnou dobu, výkon jeho obvyklé činnosti nebo má jiný nepříznivý vliv na obvyklý způsob jeho života, a který zpravidla vyžaduje lékařské ošetření, i když nezanechá trvalé následky. Stav ublížení na zdraví je tak charakterizován výše popsanými třemi znaky, které spolu úzce souvisí a nelze je od sebe oddělovat. Porucha zdraví (onemocnění) znamená, že u poškozeného dochází ke změně jeho zdravotního stavu, a to ve smyslu zhoršení jeho tělesných nebo duševních funkcí. Porucha na zdraví musí poškozenému znesnadňovat jeho obvyklý způsob života, nevyžaduje se však, aby mu jej znesnadňovala nějakým podstatným způsobem, a to na rozdíl od případů těžké újmy na zdraví. Ne každá porucha zdraví je však již ublížením na zdraví ve smyslu trestního zákoníku. Nestačí např. jen přechodné bolesti, nevolnost, oděrky, modřiny apod. Nestačí ani jen subjektivní pocity poškozeného bez jejich objektivizace např. zprávou ošetřujícího lékaře, znaleckým posudkem. Každý jednotlivý případ musí být posuzován komplexně a individuálně. (viz DRAŠTÍK, A.. *Trestní zákoník: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-790-4.)

Na základě shora popsaných a zhodnocených důkazů dospěl soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný přiměl poškozenou násilím k pokračování v pohlavním styku. Jak je již výše rozvedeno, nebylo prokázáno, že nesouhlas s dalším sexem byl poškozenou projeven ať již slovně či mimoslovně tak, aby obžalovaný věděl, předpokládal, ba i jen tušil, že další sexuální spojení a praktiky jsou proti její vůli. Soud proto uzavřel, že skutek (se změnami tak, jak k nim bylo přistoupeno) se stal (dílem bylo zachováno jednání v podobě v obžalobě popisovaného dobrovolného souložení), avšak není trestným činem, když nebyl prokázán úmysl na straně obžalovaného, a obžalovaného proto obžaloby zprostil.

Poškození, kteří se se svými nároky na náhradu škody připojili k trestnímu řízení, a to B. M., Všeobecné zdravotní pojišťovna České republiky a Ministerstvo spravedlnosti České republiky, které vyplatilo poškozené jako oběti trestného činu peněžitou pomoc podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona č. 45/2013 Sb. ve výši 50 000 Kč a které se sice připojilo až po zahájení dokazování, avšak s ohledem na ustanovení § 26 an. zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, jejich připojení soud akceptoval, byli v důsledku vyhlášeného zprošťujícího rozsudku se svými nároky na náhradu škody **odkázáni na řízení ve věcech občansko-právních.**

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Městského soudu v Praze, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Městského soudu v Praze podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch Obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 13. června 2017

JUDr. Monika Křikavová v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Beneszová